

**MEMÒRIA D'OBSERVACIONS I AL·LEGACIONS DE L'AVANTPROJECTE DE LLEI
DE MESURES FISCALS, FINANCERES, ADMINISTRATIVES, I DEL SECTOR
PÚBLIC**

Aquesta memòria s'elabora d'acord amb la previsió establerta a l'article 36.c) de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, d'acord amb la qual els avantprojectes de llei han d'anar acompanyats d'una memòria en què constin les consultes formulades, les al·legacions presentades, les raons que han dut a estimar-les o desestimar-les i la incidència de les consultes i les al·legacions en la redacció final de l'avantprojecte de llei.

I. Tràmit de consulta interdepartamental

L'Avantprojecte de llei s'ha sotmès a consulta interdepartamental mitjançant l'entorn electrònic SIGOV, en concret la iniciativa ha estat exposada al fòrum del SIGOV des del dia 10 de desembre fins el dia 20 de desembre de 2018, data en què va quedar vist pel Consell Tècnic, en l'apartat III A. Així mateix, posteriorment ha estat possible pels departaments, l'accés a l'expedient de l'avantprojecte (memòria general i d'avaluació) i al text des del dia 21 de desembre.

Respecte al text de l'avantprojecte que va ser informat pel Consell Tècnic el 20 de desembre de 2018, i tramés al Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya el 28 de desembre de 2018, s'han realitzat modificacions en el text arrel dels suggeriments de l'Àrea de Millora de la Regulació de Direcció General de Coordinació Interdepartamental del Departament de la Presidència, en correu electrònic de 20 de desembre de 2018, que han estat degudament valorades. A tals efectes es detallen a continuació els esmentats suggeriments, així com es procedeix a la seva valoració.

1. *Observacions respecte l'article 2.1, sobre el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.*
 - a) *Es dubta si la seva finalitat és obligar a determinats subjectes a complir les obligacions formals per via telemàtica o imposar que aquestes obligacions es facin efectives a través d'un model aprovat per l'Agència. En el cas que es pretengui obligar a determinats subjectes a relacionar-se per mitjans electrònics, caldria reconsiderar la necessitat d'aquesta previsió que ja es troba regulada en l'article 14 de la Llei 39/2015 (aplicable a l'àmbit tributari d'acord amb l'article 7.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària).*

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: El que es vol és obligar a determinats subjectes a complir les seves obligacions fiscals, per via telemàtica, a través dels sistemes de l'Agència, amb els seus models i

aplicatius, així com amb les prescripcions tècniques que aquesta aprovi. En aquest context, es considera oportú mantenir aquests apartats, que, al seu torn, reforcen la seguretat jurídica dels contribuents.

b) En el cas que es decideixi mantenir, caldria:

Revisar la referència dels nous apartats 8 i 9 de l'article 62.a les "persones jurídiques", atès que en l'apartat 8 sembla excloure's altres subjectes que tenen l'obligació de relacionar-se per mitjans telemàtics amb l'Administració (lletres b, c, d i e de l'article 14.2 de la Llei 39/2015) i l'apartat 9 es podria interpretar que existeixen persones jurídiques no obligades a relacionar-se per mitjans telemàtics, qüestions incompatibles amb la normativa de procediment administratiu comú.

En el cas que la pretensió sigui establir l'obligació de presentar de forma telemàtica qualsevol dels tributs gestionats per l'Agència, caldria valorar si enlloc de modificar l'article 62 – que fa referència al cànon de l'aigua – no seria més convenient establir un nou precepte que reguli aquestes qüestions i que es faci extensiu la resta de tributs relacionats amb el cicle de l'aigua (com ara fa l'article 82 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües en relació amb la naturalesa dels tributs).

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **ACEPTADA**. No hi ha inconvenient en modificar el text per incloure la totalitat dels obligats a relacionar-se electrònicament amb l'Administració inclosos en l'article 8 de la Llei 39.2015, així com excloure les persones jurídiques de l'apartat 9. D'altra banda, la previsió se centra en el cànon de l'aigua per la qual cosa també es considera oportú modificar el text de la proposta de tal manera que resti redactat de la següent manera:

"62.8 En el marc d'allò exposat en l'apartat anterior, els subjectes passius del cànon de l'aigua que estiguin obligats a relacionar-se a través de mitjans electrònics amb les Administracions públiques, han de complir les obligacions materials i formals que deriven dels procediments d'aplicació dels tributs en suport informàtic i via telemàtica, de manera ajustada als models que s'aprovin per resolució de la direcció de l'Agència i d'acord amb les prescripcions tècniques que, així mateix, fixi aquest Organisme. En particular, aquests subjectes han de presentar telemàticament, mitjançant el web de l'Agència, les declaracions i autoliquidacions que preveuen aquesta llei i el seu reglament de desenvolupament.

62.9 En els casos en què els subjectes passius siguin persones físiques no obligades a relacionar-se telemàticament amb l'Agència, el compliment de les obligacions materials i formals vinculades a l'aplicació dels tributs que gestiona aquest Organisme, s'ha de realitzar en els terminis fixats per a cada procediment en aquesta Llei o en la normativa tributària general, i en la forma i amb els models que s'aprovin per resolució de la direcció de l'Agència."

- c) *Als articles 62.8 i 62.9 es fa referència als "subjectes passius" però sembla que les obligacions no només s'imposen als subjectes passius sinó també als substituïts.*

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: D'acord amb l'article 36 de la Llei 58/2003, general tributària, subjecte passiu és l'obligat tributari que segons la Llei ha de complir l'obligació tributària principal –pagar– i les formals inherents a la mateixa Llei. En conseqüència subjecte passiu és tant el contribuent (subjecte passiu que realitza el fet imposable del tribut), com el substituït (subjecte passiu que per imposició de la Llei, està obligat al pagament i al compliment de les obligacions formals necessàries), d'aquí que, atès que les obligacions afecten a ambdós tipus de subjectes passius, s'hagi optat per la utilització de l'expressió subjecte passiu, que engloba ambdues condicions, i que és jurídicament correcta.

2. *Observacions respecte l'article 2.4 i disposició transitòria primera, sobre el nou coeficient per als usos ramaders.*

a) Es modifica l'article 71.3 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües per establir el tipus de gravamen de 0,5 en els usos ramaders de l'aigua (fins ara es preveia un tipus 0).

La disposició transitòria primera estableix que el tipus s'aplicarà de manera gradual durant 3 anys (el 2019: 0,1; el 2020: 0,3 i el 2021: 0,5) en el cas de les explotacions ramaderes recollides a l'annex I de la Llei 20/2009, mentre que a les previstes a la resta d'annexos de la Llei 20/2009, se'ls aplicarà un coeficient 0.

De la lectura conjunta d'aquests dos preceptes sorgeix el dubte sobre si el que es pretén es gravar les activitats ramaderes previstes a l'annex I de la Llei 20/2009 i a la disposició transitòria s'estableix un règim progressiu en relació amb aquestes activitats o bé si es volen gravar totes les activitats ramaderes de la Llei 20/2009 i el règim transitori només s'aplica a les activitats de l'annex I de la Llei 20/2009 i l'any 2021 s'aplicarà el 0,5 a totes les activitats ramaderes de l'annex I, II i III de la Llei 20/2009. Finalment, per raons de seguretat jurídica es recomana valorar la possibilitat de citar específicament els epígrafs de les activitats ramaderes de l'annex I subjectes a aquest tipus.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: Allò que es pretén és incloure en el règim fiscal general del cànon de l'aigua els usos ramaders d'aigua, d'acord amb l'obligació de contribuir al finançament del cicle de l'aigua per sectors que estableix l'article 9 de la Directiva 60/200 CE, tot establint una transitorietat diferent en funció que les activitats ramaderes s'inclouin o no en l'annex I de la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats (epígraf 11 de l'annex I.1), d'acord amb la major potencialitat d'incidència ambiental que poden tenir les ubicades en aquest annex, cosa que fa que es reguli la seva

subjecció a un règim d'avaluació d'impacte ambiental i d'autorització ambiental.

Tanmateix, per raons d'oportunitat, es considera necessari mantenir en els termes proposats del règim transitori cap a aquest règim general, precisament perquè ha de ser diferent en funció del tipus d'explotació de què es tracti, a reserva que, en el futur, i una vegada implementada i avaluada la mesura, es consideri necessari modificar aquesta transitorietat o bé mantenir-la i modificar el coeficient recollit en l'article 71.3.

b) Finalment, per raons de seguretat jurídica es recomana valorar la possibilitat de citar específicament els epígrafs de les activitats ramaderes de l'annex I subjectes a aquest tipus.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **ACCEPTADA**

Es considera adient la puntualització i es proposa modificar el redactat de la disposició transitòria pel següent:

"Disposició transitòria

Aplicació gradual del nou coeficient per als usos ramaders de l'aigua introduït per la modificació de l'article 71.3 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

El coeficient previst per als usos ramaders d'aigua a la nova redacció de l'article 71.3 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, prevista en aquesta Llei, s'assoleix de manera gradual en tres anys, segons la classificació dels diferents tipus d'explotacions, per l'aplicació dels coeficients d'entrada gradual previstos en la taula següent:

<i>Explotacions ramaderes</i>	<i>Any 2019</i>	<i>Any 2020</i>	<i>Any 2021</i>
<i>Epígraf 11 de l'Annex I.1 de la Llei 20/2009, de 4 de desembre de prevenció i control ambiental de les activitats</i>	<i>0,1</i>	<i>0,3</i>	<i>0,5</i>

S'aplica un coeficient 0 als usos d'aigua efectuats per explotacions ramaderes incloses en la resta d'annexos de la Llei 20/2009, de 4 de desembre de prevenció i control ambiental de les activitats."

3. Observacions respecte els articles 9 i 10, en relació amb el nou article 3.bis 3-4.2 i 3.bis 4-5.2 del Text refós de la llei de taxes i preus públics. S'observa que en la remissió al desplegament a través d'una ordre del titular del departament competent s'obliga a l'elaboració d'una memòria econòmica

com a document justificatiu de les quanties proposades en concepte de taxa. En aquest sentit, cal assenyalar que els articles 61 i següents de la Llei 26/2010 preveuen la realització d'una memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades i no pas una memòria econòmica, per tant, als efectes de no generar dubtes sobre quina és la documentació exigible s'hauria de modificar la denominació de la memòria. En aquest sentit, es recomana fer referència bé a la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades o bé fer referència en genèric a la documentació que acompanya l'expedient, als efectes d'evitar que una eventual modificació del nom generi dubtes sobre la vigència de l'expedient. Alhora, atès que al Text refós també hi altres preceptes que fan referència a una memòria econòmica es recomana valorar la possibilitat de modificar-los (articles 8.7-4 i 12.3-4 del Text refós de la Llei de taxes i preus públics).

D'altra banda, es suggereix valorar:

a) Que la regla 266 del Manual d'elaboració de les normes de la Generalitat de Catalunya estableix que la normativa a què es remet ha de ser identificada per referència al seu contingut i, només si no és suficient, s'han d'indicar els articles del text normatiu que el constitueixen. D'aquesta manera si la remissió és dinàmica –es remet a la normativa vigent en cada moment- no queda desfasat el text si es canvia la norma. Per tant, més que citar la Llei 13/1989 o la Llei 13/2008 caldria citar “la normativa en matèria d'elaboració de disposicions reglamentàries”.

b) Si cal que en relació amb l'absència de justificació s'estableixi un efecte de nul·litat de ple dret a través de la proposta normativa, ja que regular aquesta qüestió pot interferir en el control judicial de les disposicions reglamentàries, motiu pel qual semblaria més raonable que fos l'òrgan judicial qui ponderés si l'absència de justificació és de la suficient importància com per comportar la nul·litat de ple dret de la disposició de caràcter general.

Consideracions: **ACCEPTADA.** Es modifiquen els articles que passen a tenir la redacció següent:

Article 9 avantprojecte:

“Article 3 bis.3-4

Quota

1. L'import de la taxa ha de resultar de l'aplicació dels elements següents:

- a) La durada, en hores per dia, de la utilització de l'espai.*
- b) La finalitat de l'acte o l'activitat que s'hi ha de dur a terme.*
- c) La realització de vídeos, espots comercials, filmacions i rodatges per a cadenes de televisió, per al cinema i similars.*

d) *La realització de sessions fotogràfiques.*

2. *L'establiment de la quantia de la taxa s'efectua mitjançant ordre de la persona titular del departament competent en matèria de justícia, **d'acord amb el que disposa la normativa en matèria d'elaboració de disposicions reglamentàries**, i amb l'informe previ de la Intervenció Delegada. En l'expedient d'elaboració de l'ordre s'ha de justificar també que les quanties proposades resulten de l'aplicació dels criteris establerts a l'apartat 1 i que compleixen el principi d'equivalència a què fa referència l'article 1.2-8.* “

Article 10 avantprojecte:

“Article 3 bis.4-5

Quota

1. *L'import de la taxa ha de resultar de la durada de la visita en hores per dia i del nombre de persones.*

2. *L'establiment de la quantia de la taxa s'efectua mitjançant ordre de la persona titular del departament competent en matèria de justícia, **d'acord amb el que disposa la normativa en matèria d'elaboració de disposicions reglamentàries**, i amb l'informe previ de la Intervenció Delegada. En l'expedient d'elaboració de l'ordre s'ha de justificar també que les quanties proposades resulten de l'aplicació dels criteris establerts a l'apartat 1 i que compleixen el principi d'equivalència a què fa referència l'article 1.2-8.*”

4. **Observacions respecte l'article 51.17, sobre un nou capítol X del Text refós de finances públiques de Catalunya (en endavant, TRFP).** En relació amb els nous articles introduïts cal fer les consideracions següents:

a) Nous article 109 i 110 del TRFP: els dos articles són incoherents, quan a l'article 109 es defineix el concepte d'avaluació de polítiques públiques als efectes del que s'estableix al nou capítol es fa únicament menció de les “entitats del sector públic” mentre que en l'àmbit d'aplicació també es fa referència a les “actuacions de l'Administració de la Generalitat de Catalunya”. Es recomana incloure a l'article 109 “l'Administració de la Generalitat de Catalunya” i suprimir l'article 110, ja que de la pròpia definició es deduiria quin és l'àmbit d'aplicació.

Consideracions: **ACCEPTADA PARCIALMENT.** S'inclou a l'article 109 l'Administració de la Generalitat de Catalunya, si bé es considera necessari mantenir l'actual article 110, per emfatitzar l'àmbit d'aplicació del capítol.

- b) Apartat 3 del nou article 112 del TRFP: en coherència amb la terminologia de l'apartat 5 de l'article 112 i l'apartat 1 de l'article 113 es recomana fer referència a "intervenció pública" en comptes "d'iniciativa". A més, s'hauria d'afegir un incís final per aclarir que les competències sobre l'avaluació de polítiques públiques no s'esgoten en l'àmbit de les finances públiques, en concret: "Aquestes competències s'exerceixen sens perjudici de les competències en matèria d'avaluació que corresponguin a altres departaments".

Consideracions: **ACCEPTADA**

- c) Apartat 4 del nou article 112 del TRFP: caldria suprimir aquest apartat, ja que en aquest moment l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques és un consorci, per tant, es regula per l'article 118 i següents de la Llei 40/2015 i l'article 113 i següents de la Llei 26/2010. La seva creació ha de fer-se mitjançant un conveni i les seves funcions han de fixar-se als seus estatuts (article 123 i 124 Llei 40/2015 i article 113 i 114 de Llei 26/2010), no mitjançant una norma amb rang legal. A més, cal posar en relleu que aquest Institut ja ve exercint les funcions esmentades al precepte i per tant, aquesta previsió semblaria supèrflua.

Consideracions: **NO ACCEPTADA**

- d) Apartat 5 del nou article 112 del TRFP: de la redacció sembla desprendre's que el pla plurianual d'avaluacions que ha d'aprovar el Govern es subsidiari dels plans departamentals, es recomana reconsiderar si és així. De la sistemàtica del precepte cal deduir que aquesta planificació es refereix a "iniciatives que afectin als ingressos i despeses de la Generalitat", atès l'àmbit competencial del departament en matèria de finances públiques i les consideracions terminològiques que s'han realitzat sobre l'article 112.3 es considera que el precepte hauria de fer referència a "intervencions que es considerin necessàries per maximitzar els recursos públics". Finalment, es vol fer notar que aquesta planificació es pot realitzar sense necessitat que s'estableixi la seva obligatorietat en una norma amb rang legal.

Consideracions: **NO ACCEPTADA**

- e) Apartat 1 del nou article 113 del TRFP: en relació amb la referència a l'informe pressupostari es recomana recuperar, per ser més precisa, la redacció de l'article 31 bis del TRFP, en concret, l'incís: "que sigui preceptiu en cada cas". D'altra banda, es suggereix que es reconsideri si és necessari esmentar l'anàlisi cost-benefici, que només és una de les metodologies d'avaluació econòmica.

Consideracions: **NO ACCEPTADA**

- f) *Apartat 2 del nou article 113 del TRFP: sembla que el seu contingut es podria despendre també de l'apartat primer ja que cal desplegar-lo mitjançant directrius del Govern, per tant, es recomana valorar suprimir-lo.*

Consideracions: **NO ACCEPTADA**

- g) *Nou article 115 del TRFP: es recomana suprimir el precepte ja que no té cap contingut prescriptiu, es limita a remetre's a la normativa de transparència.*

Consideracions: **NO ACCEPTADA**

- h) *Finalment es recomana incorporar a la disposició derogatòria de l'Avantprojecte de Llei, la derogació de l'article 31 bis del TRFP, atès que el seu contingut ja es recull en aquest nou capítol.*

Consideracions: **NO ACCEPTADA**

5. *Observacions respecte l'article 60, sobre règim d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat.*

Seria convenient reconsiderar la previsió relativa al sentit del silenci administratiu negatiu de les sol·licituds d'autorització relatives a l'exercici d'un segon lloc de treball o activitat pública o privada del personal al servei de l'Administració de la Generalitat en la mesura que la regla general en la determinació del sentit del silenci hauria d'ésser el seu caràcter estimatori (article 24.1 de la Llei 39/2015). En aquest sentit, l'Administració General de l'Estat té un règim de silenci positiu tant a les sol·licituds en matèria de compatibilitat d'activitats públiques i privades, així com les administracions autonòmiques del País Basc i Extremadura.

Consideracions: **NO ACCEPTADA**. Una previsió amb rang de llei pot determinar el sentit del silenci negatiu, i la memòria d'avaluació justifica la necessitat dels efectes desestimatoris del silenci.

6. *Observacions respecte l'article 82, sobre l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes.*

En relació amb l'apartat 1, caldria valorar la possibilitat de derogar de forma expressa l'article 6.1 del Decret 108/2012, de 2 d'octubre, d'organització, estructura i funcionament de l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes de la Generalitat, atès que fa referència a les reunions del Consell d'Administració. Pel que fa a l'apartat 2, s'hauria de revisar l'afectació que la proposta normativa tindria sobre l'article 7 de la Llei 5/1986, de 17 d'abril,

de creació de l'entitat autònoma de Jocs i Apostes de la Generalitat, tenint en compte que fa referència a les "comissions", qüestió que semblaria regular-se a través de la modificació proposada de l'article 4.2.

Consideracions: **ACEPTADA PARCIALMENT.** Es deroga de forma expressa l'article 6.1 del Decret 108/2012, de 2 d'octubre, d'organització, estructura i funcionament de l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes de la Generalitat.

7. *Observacions respecte a l'article 84 i disposició transitòria segona, sobre la Llei d'habitatge.* Sembla que la seva finalitat seria la de substituir el certificat d'aptitud per un distintiu. Es recomana que es valori la possibilitat de derogar les previsions amb rang legal on es preveu aquest certificat i fer el desplegament reglamentari del distintiu, als efectes d'evitar inconvenients derivats de la rigidesa que comporta la modificació o supressió de normes amb rang legal. Així mateix, cal posar en relleu que tal com preveu la disposició transitòria segona el distintiu en tot cas exigeix desplegament reglamentari.

Consideracions: L'objectiu principal de la proposta és minimitzar les càrregues administratives en els actes jurídics de transmissió dels habitatges, i seguir mantenint el coneixement de l'estat de conservació dels edificis amb l'obligació de presentar a l'Administració l'informe de les inspeccions tècniques (ITES).

L'eliminació del certificat d'aptitud suposarà la simplificació i reducció de càrregues que ara existeixen en la normativa d'habitatge i facilitarà els actes formals per a la transmissió dels habitatges davant fedatari públic.

La proposta s'implementarà a través de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya que en farà el seguiment i avaluació mitjançant la Direcció de Qualitat de l'Edificació i Rehabilitació de l'Habitatge per ser la unitat que supervisa els informes de les inspeccions tècniques de l'edifici que es presenten a l'Administració

8. *Observacions respecte a l'article 90, sobre el Text refós de la Llei de protecció dels animals.* S'estableix silenci negatiu en cas de manca de resolució expressa, en el termini de 3 mesos, de les sol·licituds formulades a instància de part interessada referents a la inscripció en el registre general de nuclis zoològics. Aquests nuclis s'han d'inscriure al Registre abans d'iniciar l'activitat (arts. 21.a del Text refós de la Llei de protecció dels animals) i 6 Ordre 28 de novembre de 1988). Cal advertir que en la mesura que es tracta d'un procediment iniciat a instància de part interessada que té per objecte l'accés a activitats o el seu exercici, l'art. 24.1 de la Llei 39/2015 prescriu que la llei en la qual es disposi el caràcter desestimatori del silenci s'ha de fonamentar en la concurrència de raons imperioses d'interès general. Caldria ponderar si és així i acreditar-ho en la memòria d'avaluació corresponent.

Consideracions: **NO ACCEPTADA.** La memòria d'avaluació d'aquesta proposta justifica en el considerant 40 de la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, on estableix que el concepte raons imperioses d'interès general, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal de Justícia abasta, entre d'altres àmbits, els benestar animal i la protecció del medi ambient. I precisament, amb aquest efecte desestimatori es tracta d'evitar l'estimació per silenci de sol·licituds d'autorització i inscripció en el Registre de nuclis zoològics de Catalunya d'aquells que no reuneixen els requisits normativament establerts per garantir el benestar i salut dels animals, així com la salubritat de les instal·lacions.

9. *Observacions respecte a l'article 95.5, sobre el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.* Caldria reconsiderar la necessitat d'establir amb rang de llei el contingut del pla especial d'alerta i eventual sequera. Es dedueix que aquest instrument és el que preveu l'article 27 de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla Hidrològic Nacional, tanmateix s'observa que el precepte és d'aplicació a les conques intercomunitàries i no es detalla ni l'instrument a partir del qual s'ha d'elaborar ni tampoc condiciona els plans especials sobre la matèria que puguin elaborar les comunitats autònomes (article 27.4). De fet, en l'àmbit estatal no consta que s'hagi fet un desplegament reglamentari d'aquests instruments de planificació (segons consta en la documentació publicada pel Ministeri competent). En vista del ventall d'opcions existents, caldria ponderar els inconvenients de regular aquest pla especial amb aquest nivell de detall en una norma amb rang legal, en especial la rigidesa que suposa per a l'Administració la necessitat de modificar determinats aspectes. Sobre aquesta qüestió, s'observa que el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, ha estat objecte de constants modificacions (un total de 13 vegades a través de normes amb rang de llei, 11 de les quals són lleis de mesures fiscals, financeres i administratives), el que denota que la regulació per llei és certament excessivament detallista.

Consideracions: Tal com s'estableix a la memòria general i d'avaluació de la proposta es pretén incorporar al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya una regulació detallada del contingut del Pla especial d'actuació en situacions d'alerta i eventual sequera, figura de planificació creada per l'article 27 de la Llei del Pla hidrològic nacional, tot detallant el tipus de mesures que pot incloure a fi de fer front als esmentats episodis. Es considera necessari disposar d'una regulació pròpia, tot concretant la referència a mesures d'utilització del domini públic hidràulic i regles d'explotació dels sistemes, continguda la Llei del Pla Hidrològic Nacional. Entre aquestes mesures es preveuen uns plans d'estalvi que han de presentar els grans consumidors d'aigua, regulació que requereix de norma de rang legal.

10. *Observacions respecte a l'article 95.7, sobre el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.* Es recomana valorar si l'atribució que es fa l'Agència Catalana de l'Aigua per “acordar l'execució subsidiària de les obres i actuacions previstes als plans i programes” és respectuosa amb l'autonomia local.

Consideracions: És necessari preveure mecanismes que permetin a l'ACA garantir que l'execució d'actuacions previstes en plans i programes hidrològics per part d'altres Administracions s'ajusti a la planificació hidrològica com són l'emissió d'un informe sobre projectes i, en cas, d'incompliment, l'execució subsidiària d'aquestes actuacions.

L'article 28.1 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya reconeix a l'Agència Catalana de l'Aigua la responsabilitat en l'execució de les previsions de la planificació hidrològica. Aquesta previsió no altera el règim competencial en relació amb l'execució ja que la competència per a l'execució de determinades actuacions i obres previstes a la planificació hidrològica correspon a l'Agència Catalana de l'Aigua, de conformitat amb l'article 8.2.c) del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, en relació amb el 4.c), mentre que la competència per a l'execució de les obres i actuacions vinculades amb els serveis de competència local correspon als ens locals, tal i com es reconeix a l'article 5 de la mateixa norma.

Es considera necessari dotar a l'Administració hidràulica de la Generalitat, en tant que responsable de l'execució de la planificació hidrològica, de mecanismes per garantir que l'execució d'aquelles obres i actuacions previstes a la planificació que correspongui a altres Administracions, de conformitat amb el vigent règim competencial, es realitza en els termes i terminis previstos a la planificació. Cal tenir en compte que l'incompliment de la planificació hidrològica pot dificultar l'assoliment dels objectius que s'hi preveuen i, per tant, la consegüent exigència de responsabilitats per part de les autoritats comunitàries.

11. *Observacions respecte a l'article 103, sobre la Llei de qualitat agroalimentària.* L'apartat primer de precepte estableix que “s'afegeixen les lletres f) i g) a l'apartat 3 de l'article 53 de la Llei 14/2003”, tanmateix s'observa que, llevat d'error per part nostra, aquests preceptes ja existeixen en l'actualitat i són plenament vigents, motiu pel qual caldria revisar el precepte a fi que quedi clar si es pretén modificar les esmentades lletres o afegir dues noves conductes infractores. D'altra banda, per raons de seguretat jurídica, caldria evitar el solapament entre la conducta infractora que es vol introduir i altres que són vigents, com ara la prevista en l'article 53.3.s de la Llei 14/2003.

Consideracions: **NO ACCEPTADA**, ja que s'afegeixen les lletres f) i g'), és a dir, són dues noves conductes infractores. La terminologia actual de la llei

de qualitat agroalimentària ja té un llistat de lletres amb apòstrofs, i en aquest sentit es respecta la mateixa tècnica.

12. *Observacions respecte l'article 106, sobre instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves.*

S'incorpora un nou article a la Llei 38/1991 en virtut del qual s'estableix que té la consideració de falta greu la manca de notificació de les activitats d'educació en el lleure en els termes que estableix la seva normativa reguladora. En la mesura que la Llei 38/1991 ja estableix una classificació de les infraccions a l'article 10, en lloc d'incorporar un precepte autònom a la Llei esmentada –art. 17- es podria integrar a l'apartat 4 de l'art. 10 de la Llei el qual recull la tipificació de les infraccions greus. Quant a l'apartat 2, la redacció actual és equívoca i no deixa clar que els responsables de la comissió de la infracció són l'entitat organitzadora i, en defecte seu, la promotora. Pel que fa a l'apartat 3 seria sobrer en la mesura que la determinació de la competència per resoldre els expedients sancionadors de les infraccions tipificades a la Llei ja es troba regulat a l'art. 14.3 de la Llei.”

Consideracions del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies:
ACCEPTADA PARCIALMENT

“1.- Es considera més oportú fer un article separat perquè mentre totes les infraccions recollides a l'article 10 fan referència a infraccions que pot fer i n'és responsable el titular de la instal·lació, en canvi, aquesta la fa i n'és responsable l'usuari de la instal·lació. Pensem que, atès que els responsables de la infracció són diferents, resulta més clar expressar-ho en articles diferents.

2.- Es proposa la següent redacció alternativa de l'apartat 17.2
El responsable de la comissió de la infracció és l'entitat o persona que organitza l'activitat o, en el seu defecte, la que la promou.

3.- Estem d'acord amb la supressió de l'apartat 17.3.”

13. *Observacions respecte l'article 111, sobre la Llei d'universitats de Catalunya.*

Caldria reconsiderar si és necessària la introducció d'aquesta disposició amb rang legal, atès que no sembla establir cap novetat. En aquest sentit, cal recordar que l'article 49.h de la Llei 40/2015 ja disposa que els mateixos convenis han de determinar la seva vigència i estableix una limitació temporal (article 49.h).

Consideracions: **NO ACCEPTADA.** L'article 49.1, h) 1er de la LRJSP estableix que els convenis han de tenir una durada determinada que no podrà ser superior a quatre anys, prorrogables per 4 anys més, llevat que normativament es contempli un termini superior.

En l'àmbit acadèmic i d'R+D+I la via convencional és un instrument jurídic molt rellevant per articular les relacions entre els agents implicats (universitats, agents de finançament, de coordinació i d'execució de la recerca, entre d'altres). En algunes ocasions el seu objecte no permet concretar a priori un termini de vigència del conveni. Sense ànim de ser exhaustius, posem alguns exemples:

a) Els convenis d'adscripció de personal investigador i de desenvolupament de projectes de R+D+I a l'empara de l'article 17.2 de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació, vinculen la seva vigència al desenvolupament del projecte que no és determinable a priori. És un supòsit similar al previst, en l'àmbit de la contractació laboral del personal investigador per al desenvolupament d'un projecte de recerca, on no s'aplica el termini de durada màxim del contracte per obra o servei previst a l'Estatut dels Treballadors.

b) Els convenis de creació o de participació en entitats.

c) Els convenis d'adscripció de centres docents a la universitat: la desadscripció d'un centre i per tant la resolució del conveni va lligada al fet que els alumnes matriculats puguin finalitzar els seus estudis amb un rendiment acadèmic normal. Per aquest motiu el termini del conveni d'adscripció no es pot concretar a priori i ha d'anar vinculat necessàriament al compliment del seu objecte.

Els objectius de la mesura són:

- a) Facilitar la tramitació dels convenis en l'àmbit acadèmic i d' R+D+I. Amb la normativa actual sinó es preveu normativament un termini superior els convenis no poden superar els 8 anys (4 + 4 de pròrroga). Això pot motivar que alguns convenis s'hagin de tornar a formalitzar malgrat que el seu objecte i finalitat persisteixi, provocant una inseguretat jurídica que no afavoreix la solidesa de l'actuació que es vol convenir. La finalitat de la mesura és que no s'hagi de tornar a tramitar el conveni exclusivament per aquest motiu, sempre i quan no hi hagi voluntat de modificar-lo o resoldre'l.
- b) Adequar-los a la singularitat del seu objecte atès que en alguns supòsits no és possible establir un termini concret i determinat.

Els convenis contempnen mecanismes per a la seva resolució o denúncia que permet posar fi a la col·laboració si és voluntat d'un de les parts amb les garanties que la LRJSP i el propi conveni estableixen. Quant a l'àmbit pressupostari l'article 49 d) de la LRJSP preveu amb caràcter bàsic que els convenis han d'indicar els compromisos econòmics assumits per cadascuna de les parts i la seva imputació concreta al pressupost d'acord amb el que preveu la legislació pressupostària. Així mateix, l'article 48 de la LRJSP que regula els requisits de validesa i eficàcia estableix al seu apartat 5 que els convenis que incloguin compromisos financers han de ser financerament sostenibles.

Per les raons exposades, a l'empara del que estableix l'article 49.1, h) 1er de la LRJSP es manifesta la voluntat de mantenir aquesta disposició en el sentit de vincular la vigència dels convenis en l'àmbit acadèmic i de la R+D+I al compliment del seu objecte (no és una vigència indefinida) però sense predeterminar el termini, atesos els inconvenients i la inseguretat jurídica que pot generar al sector acadèmic i de R+D+I.

14. *Observacions respecte els Article 116 i 117, sobre la regulació de la memòria d'avaluació en el procediment d'elaboració de normes.* Tal com s'ha trasllat al Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública es considera innecessària la introducció d'un informe d'impacte en matèria de polítiques digitals, ja que aquest impacte es pot valorar mitjançant l'actual informe d'impacte normatiu. Així mateix, el Departament pot fer observacions via el SIGOV quan consideri que no està prou ben valorat, alhora que cal tenir en compte l'informe preceptiu que estableix l'article 5.b de la Llei 15/2017, del 25 de juliol, de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya sobre aquesta matèria. D'altra banda, tal com es va anunciar al Pla de Govern s'està treballant en una nova regulació del procediment d'elaboració de disposicions, on precisament es pretén eliminar l'equívoc que genera la referència als "informes" en la memòria d'avaluació ja que l'avaluació requereix una anàlisi integrada dels diferents impactes, els que en cada cas siguin rellevants.

Consideracions: L'objectiu de les propostes són del tot justificats, des de la perspectiva dels principis d'eficàcia i eficiència administratives, ja que cerquen identificar amb antelació les dificultats en l'àmbit de l'administració electrònica i la societat digital que pot generar la implementació d'iniciatives legals i reglamentàries. Les esmentades propostes varen ser informades favorablement pel Gabinet Jurídic de la Generalitat, i des del punt de vista substantiu, no es va formular cap objecció al contingut de les propostes.

15. *Observacions respecte les Disposicions derogatòries.* Caldria valorar la possibilitat d'incloure en la disposició derogatòria la totalitat de preceptes que resultarien derogats amb l'aprovació de l'avantprojecte de llei, enlloc de fer-ho a través de l'articulat, com es fa en els articles 74, 75, 81.3, 82.1 i 82.3 de l'Avantprojecte. En el cas que es revisi l'articulat en aquest sentit, caldria suprimir els preceptes que s'incorporin en la disposició derogatòria.

Consideracions: **NO ACCEPTADA.** Es pretén fer patent l'eliminació de la condició de mitjans propis de determinades entitats.

16. *A més, es recomana considerar la possibilitat de derogar de forma expressa, ja sigui total o parcial, tant la Llei 4/2017, del 28 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017 com la Llei 2/2015, de l'11 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2015.*

Consideracions: Es considera més adient que s'incorpori a la propera Llei de pressupostos, atenent al seu àmbit material.

17. *Observacions respecte a la Disposició addicional cinquena apartat 6, sobre mesures de simplificació i reordenació del sector públic.* En relació amb el segon incís sobre aplicació de la Llei 40/2015 es dedueix que es refereix a què seran d'aplicació els preceptes que no tenen caràcter bàsic perquè sinó la previsió seria innecessària. Es recomana ser explícit sobre els articles que s'entenen d'aplicació, que semblaria que serien de l'article 88 al 108 de la Llei 40/2015.

Consideracions: La regla 266 del Manual d'elaboració de les normes de la Generalitat de Catalunya estableix que la normativa a què es remet ha de ser identificada per referència al seu contingut i, només si no és suficient, s'han d'indicar els articles del text normatiu que el constitueixen. Per aquest motiu no s'han indicat els articles concrets de la Llei 40/2015.

18. *Observacions respecte a la Disposició addicional desena, sobre l'ordre de pressupostos.* Des d'un punt de vista de tècnica legislativa cal assenyalar que tal com estableixen les regles 21 i 25 del Manual d'elaboració de les normes de la Generalitat de Catalunya, no s'ha d'utilitzar la conjunció doble "i/o" perquè a l'hora d'interpretar el seu significat crea confusió i el temps verbal que s'ha d'utilitzar en la redacció de les disposicions normatives és el present (és incorrecte utilitzar el futur). Des d'un punt de vista de sistemàtica, cal posar en relleu que el procediment d'aprovació del pressupost es regula a l'article 31 del Text refós de finances públiques, on no s'esmenta l'ordre d'elaboració de pressupostos, per tant resulta incoherent que en aquesta norma amb rang de llei s'hi faci referència. Finalment, des del punt de vista del contingut no s'entén quina obligació s'està imposant, si la d'"incorporar" o la de "valorar incorporar", a més, atès que els organismes independents o estatutaris tenen "funcions" diverses potser caldria especificar quines són les funcions que han d'"exercir correctament", que s'intueix que són aquelles relacionades amb el compliment d'obligacions pressupostàries.

Consideracions: **ACCEPTADA PARCIALMENT**, per la qual cosa també es considera oportú modificar el text de la proposta de tal manera que resti redactat de la següent manera:

“En la propera ordre d'elaboració de pressupostos es valorarà la forma d'incorporació en els pressupostos de la Generalitat dels organismes independents i els estatutaris per tal que puguin exercir correctament les seves funcions.”

19. *Observacions respecte a la Disposició final quarta, actualització del barem de valoració de les espècies cinegètiques.* Es fixa l'instrument per actualitzar el barem de valoració d'exemplars d'espècies cinegètiques -una ordre-. Aquesta disposició planteja dubtes atès que en l'actualitat ja hi ha una ordre vigent sense necessitat d'aquesta previsió: l'Ordre de 8 d'octubre de 1991, sobre barems de valoració de les espècies de la fauna autòctona de Catalunya, protegida i cinegètica. Si es considera que la fixació del barem és una matèria amb contingut normatiu, la normativa general de procediment administratiu ja en dona resposta sobre quin ha de ser l'instrument i el procediment; si es considera que es tracta d'una matèria sense contingut normatiu cal valorar perquè no és suficient una resolució administrativa i, en aquest sentit, cal assenyalar que precisament abans de dictar-se l'Ordre de 8 d'octubre de 1991 la determinació dels barems es feia mitjançant resolució. D'altra banda, també es planteja el dubte sobre si pot haver-hi una superposició amb la fixació de barems mitjançant decret que es preveu a l'art. 48.1 i la disposició addicional 9 del Text refós de la Llei de protecció dels animals, si fos així es recomana valorar si no s'hauria de modificar el contingut d'aquests dos preceptes.

Consideracions: **NO ACCEPTADA**

Pel que fa a la naturalesa jurídica de la fixació dels barems de valoració de les espècies cinegètiques, es considera que aquesta ve condicionada pel fet que existeix una norma amb rang de llei que fixa el valor de les espècies protegides. Atès que els barems de les espècies protegides estan fixats en una norma amb rang legal, es considera que, per coherència, per tal que es pugui procedir a actualitzar els barems establerts en l'Ordre de 8 d'octubre de 1991, és necessari disposar d'una habilitació legal.

El fonament jurídic pel qual es va dictar l'Ordre vigent és dubtós. Si bé l'Ordre de 8 d'octubre de 1991 es fonamentava, pel que fa a les espècies cinegètiques, en l'article 46.1.f) del Reglament de la Llei de caça, de 25 de març de 1971, el cert és que aquest precepte no conté una habilitació clara, sinó que esmenta de forma indirecta els barems que estableixi el “Servei”.

Per això no es considerem convenient que la fixació de barem de les espècies cinegètiques es contingui en una resolució.

D'altra banda, i pel que fa al dubte sobre si pot haver-hi una superposició amb la fixació de barems mitjançant decret que es preveu a l'art. 48.1 i la

disposició addicional 9 del Text refós de la Llei de protecció dels animals, es considera que es refereixen a espècies diferents, i per això, la fixació dels barems de les espècies cinegètiques no pot trobar empara en aquesta disposició de la Llei de protecció dels animals.

L'ordre que es dicti per fixar els barems de les espècies cinegètiques tindrà empara en la disposició final quarta que es proposa introduir a la Llei de mesures, i seguirà el procediment propi de les disposicions de caràcter general.

II. Al·legacions de la Sindicatura de Comptes

D'acord amb les consideracions de la Sindicatura de Comptes s'ha introduït una nova proposta a l'Avantprojecte relatiu a la modificació de l'apartat 4 de l'article 39 de la Llei 18/2010, del 7 de juny, de la Sindicatura de Comptes, per adequar a la normativa vigent la documentació de les entitats incloses en l'article 3 de la Llei 18/2010.

III. Dictamen núm. 1/2019, del Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya

El Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya va emetre dictamen en sessió plenària de 18 de gener de 2019, amb el número 01/2019, del que resulten sis observacions generals i 66 observacions a l'articulat. I en el mateix es conclou que el Consell "ha valorat l'avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, i sol·licita al Govern que sigui receptiu a les recomanacions formulades en el present Dictamen".

Es detallen a continuació, les observacions, així com es procedeix a la seva valoració.

1. Observacions generals.

"Primera. El CTESC valora els estímuls per utilitzar la tramitació electrònica a partir de bonificacions de les taxes."

Consideracions: La consideració del CTESC és favorable a l'adequació del text proposat.

"Segona. El CTESC valora la modificació que l'Avantprojecte de llei realitza al Decret legislatiu 3/2003 en relació amb la definició d'una veritable tarifa social per al primer tram del cànon de l'aigua."

Consideracions: La consideració del CTESC és favorable a l'adequació del text proposat.

“Tercera. El CTESC valora l'actualització de les bonificacions de l'impost sobre el risc mediambiental de la producció, la manipulació, el transport, la custòdia i l'emissió d'elements radiotòxics que conté el present Avantprojecte de llei. Tanmateix, el CTESC proposa definir terminis concrets per a la vigència d'aquestes bonificacions i per a la seva reducció de manera gradual.”

Consideracions: La consideració del CTESC és favorable a l'adequació del text proposat, i la recomanació del CETESC requereix d'un estudi acurat per part del Departament competent.

“Quarta. El CTESC constata que, en alguns casos, la memòria d'avaluació d'impacte proporciona informació insuficient per avaluar l'import de la taxa que es proposa en relació amb el cost del servei.”

Consideracions: Es pren nota de la recomanació per millorar el contingut de les memòries d'impacte.

“Cinquena. Pel que fa a les modificacions de la Llei 13/2002, de turisme de Catalunya, el CTESC considera que aquestes modificacions s'han de fer mitjançant diàleg amb el sector i tramitant una llei específica i no considera adient que es facin en la Llei d'acompanyament dels pressupostos.”

Consideracions del Departament d'Empresa i Coneixement: El Departament d'Empresa i Coneixement a tots els nivells de la seva organització, ha tingut diàleg permanent amb els sectors afectats, tant per escrit com en múltiples reunions.

Per altra banda, les modificacions introduïdes recullen les recomanacions que estableix la decisió del Síndic de Greuges sobre una qüestió plantejada per l'Associació Catalana de Agències de Viatges (ACAVE). El DEMC es va comprometre a seguir les recomanacions i a establir les necessàries i urgents modificacions de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, en la l'Avantprojecte de Llei de Mesures Fiscals, Financeres, Administratives i del Sector Públic 2019. Així mateix, també l'Autoritat Catalana de la Competència (ACCO) ha demanat repetidament la modificació de la Llei en el sentit que es proposa.

“Sisena. El CTESC insta el Govern a elaborar un Pla d'actualització, modernització i digitalització del Registre de Cooperatives que consideri el que s'estableix en l'Ordre TRE/243/2007, d'11 de juny, per la qual s'aprova l'aplicació CLIO corresponent a l'automatització dels processos i documents del Registre General de Cooperatives de Catalunya i del Registre Administratiu de Societats Laborals de Catalunya.

També s'insta el Govern a adequar el reglament del Registre de Cooperatives a les noves exigències fruit de la Llei 12/2015, de 9 de juliol, de cooperatives.

S'ha de tenir en compte que la creació de la taxa pels serveis prestats per la Direcció General d'Economia Social, el Tercer Sector, les Cooperatives i l'Autoempresa es justificava en la necessitat de potenciar i consolidar la utilització de les noves tecnologies per millorar la prestació del servei. Dels 36 procediments registrals subjectes a taxes només 9 es poden realitzar telemàticament i, d'entre aquests, 8 no tenen relació amb la pròpia activitat registral prevista en el Decret 203/2003, d'1 d'agost, sobre l'estructura i el funcionament del Registre General de Cooperatives de Catalunya.”

Consideracions del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies: Cal destacar que des de l'any 2016 s'està destinant pressupost i recursos per tal d'anar millorant la tramitació electrònica de la CLIO, l'aplicatiu que gestiona el Registre General de Cooperatives de Catalunya i el Registre Administratiu de Societats Laborals. També es troba actualment en tràmit intern dins del departament de Treball, Afers Socials i Famílies, el projecte de modificació del Decret 203/2003, d'1 d'agost, regulador del Registre General de Cooperatives, per tal d'adequar el seu procediment a les exigències de la Llei 12/2015, de 9 de juliol, de cooperatives, i a la nova normativa de procediment administratiu pel que fa referència a la tramitació electrònica.

2. Observacions a l'articulat.

1. Observació 1: El CTESC, atesa la modificació que l'article 2.2 fa de l'article 69.8 del Decret legislatiu 3/2003, considera que a l'article 66.3, que regula els imports repercutits per factura que es consideren incobrables, s'han d'afegir els supòsits següents:

1. Quan l'abonat sigui beneficiari de la tarifa social del cànon de l'aigua en els termes previstos a l'article 69.8.
2. Quan l'abonat es trobi en situació de vulnerabilitat econòmica, acreditada en els termes previstos a la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, o d'altra normativa que resulti d'aplicació.
3. Quan l'abonat o la seva unitat familiar es trobin en situació de risc d'exclusió residencial, acreditada en els termes previstos a la Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, o d'altra normativa que resulti d'aplicació.

Així mateix, als efectes de la consideració com a incobrable dels casos especificats als números 2 i 3, es proposa que s'afegeixi l'autorització a l'entitat subministradora a facilitar les dades personals necessàries a l'Agència Catalana de l'Aigua.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA**

Respecte a la proposta de modificar els imports de cànon de l'aigua repercutits que es consideren incobrables, en l'article 66.3 del TRLMAC per incloure supòsits d'abonats als quals s'aplica la tarifa social o que es troben en situació de vulnerabilitat econòmica o d'exclusió residencial, cal considerar que no es pot introduir una mesura d'aquest tipus sense efectuar els corresponents estudis econòmics i sense saber els elements quantitatius en què es fonamenta la petició, més, quan el propi cànon de l'aigua preveu l'existència de bonificacions en les autoliquidacions presentades per les entitats subministradores, que varen ser implementades bàsicament per compensar l'efecte dels impagats i respecte de les que en la pròpia LM2019 s'ha fet una proposta de modificació per augmentar sensiblement els percentatges aplicables en els àmbits on es concentren la major part dels consumidors vulnerables i per flexibilitzar els supòsits en què es té dret a gaudir-ne. Tot això, sense oblidar el nou cànon de l'aigua social que preveu que els consumidors per sota la dotació bàsica no estiguin subjectes al pagament del cànon i els que superen aquest consum el seu import es vegi reduït a la meitat, sempre que quedi acreditada la seva situació de vulnerabilitat pels serveis socials.

2. Observació 2: El CTESC proposa eliminar l'article 2.4 que modifica el coeficient per a l'ús ramader de l'aigua.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA**

Quant a la proposta per eliminar el coeficient 0,5 aplicable al tipus general corresponent als usos ramaders d'aigua, es considera una proposta contrària a la previsió de l'article 9 de la Directiva 60/2000 CE, que preveu el principi de recuperació dels costos dels serveis vinculats al cicle de l'aigua, a partir del principi "qui contamina, paga", i considera necessari establir una política de preus apropiada per a proporcionar incentius adequats perquè els usuaris utilitzin de forma eficient els recursos hídrics. La mateixa Directiva estableix que els Estats membres han de garantir una contribució adequada dels diversos usos de l'aigua, desglossats almenys en industrials, domèstics i agrícoles/ramaders.

Si bé actualment el tipus de gravamen general, vinculat a l'ús de l'aigua efectuat pels ramaders, està bonificat mitjançant l'aplicació d'un coeficient 0, el cert és que aquest règim fiscal requereix d'una revisió transcorreguts quasi bé 20 anys des de la implantació del cànon de l'aigua, tenint present que la realitat s'imposa i que a Catalunya, la contaminació dels aqüífers com a conseqüència de l'activitat ramadera és un fet cert, que alhora exigeix un esforç econòmic a l'Administració per respondre'n, per exemple, mitjançant la construcció i explotació de plantes de tractament de purins. L'adequació a l'obligació de recuperació de costos que fixa la Directiva marc en aquest sector d'activitat, requereix per tant d'una actualització fiscal, que ja s'ha previst que s'assoleixi de manera progressiva en tres anys, i, en principi, per explotacions incloses en

l'annex 1 de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, degut al major impacte que poden tenir. Amb aquesta mesura es pretén seguir les indicacions dels diferents informes emesos per les autoritats europees, així com dels experts enviats per la Comissió a Catalunya en què es posa de manifest la baixa aportació econòmica d'aquest sector al finançament del cicle de l'aigua.

3. Observació 3: Pel que fa a l'article 2.8, que modifica l'article 73 del Text refós en matèria d'aigües, el CTESC recomana afegir en l'article 73.2 que l'exacció per la utilització de la infraestructura, si l'establiment es connecta amb posterioritat, s'acrediti a partir del moment de la seva connexió a la infraestructura.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **ACCEPTADA**

Pel que fa a les observacions a l'article 2.8, en relació amb l'article 73.2, regulador de l'exacció, i en quant a nous establiments que es puguin connectar a una infraestructura de les característiques recollides en l'article 73 amb posterioritat a la seva entrada en funcionament, es considera adient acceptar l'addició d'un nou paràgraf segons el qual:

“ Els establiments industrials que esdevinguin nous usuaris de la infraestructura, han de satisfer l'exacció a partir del moment en què s'iniciï la prestació del servei”.

4. Observació 4: Pel que fa a l'article 2.8, que modifica l'article 73 del Text refós en matèria d'aigües, el CTESC proposa en l'article 73.4 limitar l'exacció a assumir pels establiments usuaris al 50% i no al 90%, com s'estableix en la norma.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA**

Pel que fa a les observacions a l'article 2.8, en relació amb la modificació de l'article 73.4, en què es proposa limitar al 50% en lloc del 90% el cost de l'exacció a assumir pels usuaris, cal desestimar la proposta. En aquest sentit s'escau prendre en consideració que l'exacció s'estableix per tal de finançar una infraestructura pensada i construïda ad hoc, per donar resposta a un problema concret de contaminació o de manca de disponibilitat del recurs causat per les característiques, perillositat o incidència especial de l'ús de l'aigua o de la contaminació produïda per un o més subjectes passius determinats. És, per tant, un mitjà de recuperació de costos d'una actuació dissenyada per atendre un problema concret de caràcter ambiental generat per un nombre de subjectes limitat, complint les recomanacions i directrius de la Directiva 60/2000/CE en quant a recuperació de costos del cicle de l'aigua, que fa recaure aquesta recuperació en l'usuari del recurs i tenint en compte la normativa sobre ajuts d'Estat. En aquest context, es considera que el finançament en un 90 % per part de qui genera el problema que implica el cost

per l'Administració és congruent amb les exigències de la normativa comunitària, existint, però, l'alternativa que els propis subjectes es facin de manera particular, amb mitjans tècnics i econòmics propis aquesta infraestructura.

5. Observació 5: Pel que fa a l'article 2.8, que modifica l'article 73 del Text refós en matèria d'aigües, el CTESC proposa la redacció següent per a l'article 73.5: "En qualsevol cas, els costos d'inversió es fan repercutir als establiments beneficiaris de la infraestructura respectant el principi de proporcionalitat i igualtat, elegint el millor criteri, ja sigui d'acord amb els cabals instantanis assignats en el projecte constructiu aprovat definitivament, o bé la càrrega contaminant o bé la longitud d'instal·lació efectivament utilitzada, o segons altres criteris que determini el Govern, o si s'escau conforme els volums fixats per acord mutu formalitzat mitjançant conveni."

El CTESC considera que per a l'adequada aplicació dels principis tributaris de proporcionalitat i igualtat, cal preveure l'aplicació del millor criteri segons cada cas..

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **PARCIALMENT ACCEPTADA**

Pel que fa a les observacions a l'article 2.8, en relació amb l'article 73.5, en les quals proposa modificar els criteris per fer repercutir en els usuaris de la infraestructura els seus costos d'inversió, incorporant criteris com la longitud d'instal·lació efectivament utilitzada o bé la càrrega contaminant abocada, per considerar que responen als principis de proporcionalitat i igualtat, s'escau considerar que els criteris previstos en la norma, és a dir, els cabals instantanis assignats en el projecte constructiu aprovat definitivament, els que fixi el govern o els que es fixin de mutu acord formalitzat mitjançant conveni, són suficients per respectar un tractament equitatiu en l'aplicació de l'exacció, tenint present que es tracta de repercutir els costos d'inversió d'una infraestructura creada ad hoc per a uns subjectes determinats, que el cost total de la infraestructura es calcula a partir dels metres cúbics que ha de tractar potencialment, i que ha estat dimensionada en funció d'això. El criteri de fixar la quota d'amortització en funció dels cabals instantanis assignats en el projecte constructiu aprovat definitivament és congruent amb el càlcul de l'import a amortitzar, tenint present que la infraestructura sempre serà la mateixa i no admetrà més cabal que aquell pel qual fou dimensionada. Això no obstant, per preveure una repercussió justa al beneficiari de tot tipus d'actuació o inversió de l'Administració que pugui ser finançada en part a través d'exacció, s'escau modificar el redactat proposat de l'article 73 i substituir-lo pel següent:

"...73.5. En qualsevol cas, els costos d'inversió es fan repercutir proporcionalment als establiments beneficiaris de la infraestructura, d'acord amb els cabals instantanis assignats en el projecte constructiu aprovat

*definitivament, els que determini el Govern, o si s' escau conforme **els criteris** fixats per acord mutu formalitzat mitjançant conveni."*

6. Observació 6: Pel que fa a l'article 2.8, que modifica l'article 73 del Text refós en matèria d'aigües, el CTESC proposa la redacció següent per a l'article 73.9: "Els establiments que esdevinguin beneficiaris directes de la infraestructura han de satisfer l'exacció amb subjecció al principi de proporcionalitat i igualtat, elegint el millor criteri d'entre el cabal abocat o abastat o càrrega contaminant o la longitud d'instal·lació efectivament utilitzada o en funció del cabal instantani assignat en el projecte constructiu aprovat definitivament."

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **PARCIALMENT ACCEPTADA**

Pel que fa a les observacions a l'article 2.8, en relació amb l'article 73, en les quals proposa modificar la redacció de l'article 73.9 per tal d'incorporar criteris diferents per satisfer l'exacció, més enllà de l'aplicació del principi de proporcionalitat en funció del cabal abastat o abocat, en funció del cabal instantani assignat en el projecte constructiu. En aquest cas, cal reiterar allò exposat en l'apartat precedent, és a dir, l'exacció és un sistema de recuperació de costos d'una infraestructura creada ad hoc per tractar un problema concret de contaminació o de disponibilitat del recurs per a uns subjectes concrets que són els obligats a contribuir. El cost a recuperar es fixa en funció del recurs a tractar d'una manera o altra perquè amb aquest paràmetre s'ha dimensionat la infraestructura, i, per tant, és congruent que el criteri recollit per satisfer-la sigui el cabal abocat o abastat assignat en el projecte constructiu, que determina el seu cost. Aquest criteri que es d'aplicació a una gran majoria dels casos pot flexibilitzar-se mitjançant la concreció en conveni d'altres criteris de repartiment que puguin resultar adients. Per tant, en concordança amb la proposta de modificació anterior s'escau també redactar l'apartat 9 de l'article 73 del Text refós en matèria d'aigües de la següent forma:

"...73.9 Els establiments que esdevinguin beneficiaris directes de la infraestructura han de satisfer l'exacció de manera proporcional al cabal abocat o abastat, en funció del cabal instantani assignat en el projecte constructiu aprovat definitivament o d'acord amb els criteris fixats en el conveni subscrit entre les parts."

7.Observació 7: CTESC considera que l'escurçament de terminis per a la presentació de declaracions que es proposa en els articles 2.11, 2.12, 2.13 i 2.14, passant del mes de març de cada any al mes de gener podrà comportar dificultats a les empreses subministradores, en escurçar-se els terminis que actualment tenien per a poder fer les operacions de tancament. Per aquest motiu es proposa

mantenir els actuals terminis de presentació de les diferents declaracions del cànon de l'aigua que tenen el mes de març com a referent.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA**

Pel que fa a les observacions als articles 2.11, 2.12, 2.13 i 2.14 en relació amb la reducció de terminis per presentar declaracions de les entitats subministradores, que passa del 20 de març al 30 de gener, perquè exposa que escurça els terminis per fer el tancament, el cert és que els terminis de presentació que s'avancen són els de presentació de les declaracions de facturació, que ja a efectes d'IVA, i a partir de la implantació del Sistema SII (subministrament immediat d'informació), és informació que s'ha de posar en coneixement i a disposició de l'AEAT en la mateixa data de 30 de gener. En aquest sentit, no suposa un esforç addicional al que ja realitzen a efectes d'IVA, i, pel contrari, facilita el compliment de les obligacions d'informació en temps i forma i de manera correcta i congruent per totes les parts, i arribat el cas, podrà permetre l'eliminació d'obligacions formals.

8.Observació 8: Pel que fa a l'article 4.2 relatiu a la modificació de la Llei 5/2017, en relació amb l'impost sobre grans establiments comercials, el CTESC recomana la redacció següent: "Amb efectes 1 de gener del 2018, es modifica la taula de l'apartat 2 de l'article 10 de la Llei 5/2017 i s'introdueix una nova categoria d'establiment especialitzat, "ferreteries" a la qual li correspon una ràtio vehicle/dia/m2 de superfície de venda, de 0,0699."

Consideracions de la Direcció General de Tributs i Joc del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda: **NO ACCEPTADA**

L'impost corresponent a l'exercici 2018 ja es va meritjar el 31 de desembre i per a dit exercici els subjectes passius estan obligats a presentar l'autoliquidació de l'impost i a efectuar-ne l'ingrés corresponent entre els dies 1 i 20 del mes de febrer d'enguany.

9.Observació 9: El CTESC recomana que es revisi l'article 7 per a una millor coordinació amb la disposició final vuitena

Consideracions de la Direcció General de Tributs i Joc del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda: **NO ACCEPTADA**

L'article 7 estableix que les modificacions efectuades en la Llei 5/2017, en relació amb l'impost sobre el risc mediambiental de la producció, manipulació i transport, custòdia i emissió d'elements radiotòxics tenen efectes del primer dia del trimestre següent a l'entrada en vigor de la Llei, la qual i d'acord amb la

disposició final vuitena entra en vigor l'endemà de la seva publicació al DOGC, sense que es generi cap incoherència.

Per exemple, si la Llei entra en vigor el 20 de maig, les modificacions de l'article 7 s'aplicaran a partir de l'1 de juliol (3r trimestre).

10.Observació 10: El CTESC proposa afegir un nou apartat a l'article 12 amb la redacció següent: "Es modifica l'apartat 2.5.1, de l'article 4.3-5, del Decret legislatiu 3/2008, que resta redactat de la manera següent: "2.5.1. Gestió i subministrament dels elements d'identificació per a animals nascuts a Catalunya: 0,00 euros."

Consideracions del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació:
NO ACCEPTADA

Es desconeix la motivació d'aquesta proposta però cal tenir en compte que la recaptació d'aquesta taxa és utilitzada per a realitzar compres de material d'identificació.

D'altra banda un dels objectius en relació a aquest tema, quan es tingui operatiu el GTR boví, és deixar de realitzar aquestes compres des del DARP i que sigui el ramader el que compri directament els cròtals a les empreses autoritzades prèviament pel Departament.

11.Observació 11: El CTESC proposa eliminar l'apartat 4 de l'article 12 i que es mantingui tal com és vigent actualment el punt 5 de l'article 4.3-5 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, que regula l'expedició del document d'identificació equina (DIE o passaport) per a èquids de cria i renda.

Consideracions del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació:
NO ACCEPTADA

La gestió en l'emissió dels passaports equins ha canviat des de la publicació de la darrera taxa i això ha suposat modificacions que justifiquen l'increment de l'import.

En relació als passaports de les races autòctones catalanes s'ha afegit una taxa per l'emissió dels passaports duplicats. L'emissió del primer passaport per a aquests tipus d'èquids no està sotmès a taxa però es considera que si hi ha una pèrdua del document el titular sí que ha d'abonar la taxa del duplicat com ja fan els titulars d'èquids de cria i renda.

12.Observació 12: El CTESC proposa afegir un nou apartat a l'article 12 per incloure en l'article 4.3-2 del Decret legislatiu 3/2008 una nova exempció a la taxa per la prestació de serveis facultatius veterinaris corresponents a l'extensió de la documentació sanitària que empari el trasllat d'animals i productes d'origen animal quan es realitzin via telemàtica amb destí a una comunitat autònoma amb la qual s'hagi establert un acord.

Consideracions del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació:
NO ACCEPTADA. Actualment existeix una bonificació per a les persones que

realitzen la sol·licitud de la documentació sanitària per mitjans telemàtics o si la tramitació la duen a terme els veterinaris habilitats i considerem que seria un greuge comparatiu fer una exempció per als ramaders que realitzen la tramitació amb destinació a altres CCAA amb les que hi ha establerts acords.

13. Observació 13: El CTESC recomana eliminar l'incís "és de" al final de l'article 16.2.b.1 per tal d'unificar la redacció.

Consideracions: **ACCEPTADA:** correcció tècnica

Article 16. Modificació de les taxes de l'Agència Catalana de l'Aigua

Es modifica l'apartat 2 de l'article 5.1-5 de la Llei de taxes i preus públics, que resta redactat de la manera següent:

"2. La quota de la taxa en el supòsit d'emissió d'informes o peticions diverses d'informació és la següent:

a) Emissió d'informes:

(...)

b) Respostes a peticions d'informació:

b.1 Si la petició d'informació es refereix a memòries, apèndixs o annexos: és de 100 euros.

(...)."

14. Observació 14: El CTESC recomana aclarir la redacció de l'explicació de la fórmula establerta en l'article 17.3

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA**
Respecte de la proposta d'aclarir la redacció de l'explicació de la fórmula establerta en l'article 17.3, s'escau exposar que no hi ha hagut modificació ni en la fórmula, ni en l'explicació de les magnituds que la integren, respecte de l'actual regulació, essent força clara.

La única modificació que s'ha produït és en relació amb els valors dels habitatges equivalents que es consideren en cada tipus de desenvolupament, per exemple, en el cas dels usos residencials, s'ha passat de considerar 3 habitants equivalent per parcel·la, a 2,6, a partir de l'actualització de les dades de l'Idescat que considera que aquesta és la mitjana actual de persones per habitatge, i d'igual manera, per revisió de les dades actualitzades que consten a l'Agència, s'ha reduït la consideració del valor dels habitatges equivalents en relació amb el planejament industrial (de 150 a 60 habitants equivalent per hectàrea neta). En qualsevol cas, es tracta d'una actualització de valors però no afecta a la fórmula ni les magnituds que contempla.

Per l'exposat es considera que no és procedent acceptar aquesta proposta.

15.Observació 15: El CTESC proposa la següent redacció per a l'article 17.5 relatiu a la taxa per l'accés a les infraestructures de sanejament en alta: "5. La gestió i recaptació d'aquesta taxa es pot delegar en l'ens gestor del sistema de sanejament, regulant-se aquesta via voluntària amb les condicions i amb l'abast que es determinin per reglament. Els impagaments de la taxa seran declarats per l'ens gestor a l'administració titular de la taxa a efectes que pugui iniciar la corresponent via de constrenyiment".

El CTESC considera que és necessari que es concreti que la gestió i recaptació delegada a l'ens gestor del sistema de sanejament es concreta en la reclamació en via voluntària i que, en cas d'impagament, aquest serà declarat a l'administració titular de la taxa a efectes que pugui iniciar la via de constrenyiment.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA.**

Respecte de la proposta de nou redactat per a l'article 17.5 relatiu a la possibilitat de delegar la gestió i recaptació de la taxa d'accés a les infraestructures de sanejament en l'ens gestor del sistema, per tal d'incorporar que la via de constrenyiment la dugui a terme l'Administració titular de la taxa prèvia declaració dels impagaments per part de l'ens gestor, no es considera oportuna la seva acceptació.

D'acord amb allò que preveu l'article 3.13 del Decret 130/2003, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament dels sistemes públics de sanejament, és Ens gestor l' ELA o administració competent responsable de la gestió del sistema públic de sanejament, i del seu abocament en els termes d'aquest Reglament i del TRLMAC, és a dir, ens gestor és, en tot cas, un ens local o agrupació d'ens locals, i, per tant, disposa de la seva pròpia via de constrenyiment per a la reclamació dels seus crèdits front aquells que esdevinguin deutors per qualsevol dels conceptes que gestionen. Addicionalment, cal tenir present que la gestió de recaptació executiva, en relació amb tributs autonòmics, l'efectua l'Agència Tributària de Catalunya, amb qui, si fos el cas, caldria signar l'oportú conveni.

Per l'exposat es considera que no és procedent acceptar aquesta proposta.

16.Observació 16: El CTESC proposa afegir dos apartats nous a l'article 25. Un primer apartat de modificació de l'article 12.13-1 del Decret legislatiu 3/2008 que afegeixi una lletra e bis) que inclogui com a fet imposable la prestació dels serveis administratius relatius als procediments de revisió de l'autorització ambiental d'activitats ramaderes de l'annex I.1.11 de la Llei 20/2009, del 4 de desembre, per adequar les conclusions relatives a les millors tècniques disponibles. I un segon apartat de modificació de l'article 12.13-5 del Decret legislatiu 3/2008 per establir una quota proporcional al cost de la prestació d'aquest servei.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA.**
Cal atendre a les següents consideracions:

i) Les taxes de totes les tramitacions relacionades amb les autoritzacions ambientals d'explotacions ramaderes tenen entre un 13-35% de bonificació i, concretament el procediment de revisió d'ofici o a instància de part de l'autorització un 25% de reducció.

En aquest sentit, s'ha de remarcar un aspecte important cara a les càrregues de treball addicionals que aquesta revisió de les més de 900 autoritzacions ambientals de les activitats ramaderes comportarà a la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic (DGQACC) i a les unitats que en depenen funcionalment (OGAU i OMA), que l'abast dels tràmits no es limita únicament a incloure en el permís ambiental les millors tècniques disponibles (MTD) d'acord amb el document de conclusions publicat el passat 21 de febrer de 2017, sinó que s'ha d'elaborar una nova autorització ambiental incorporant les diverses modificacions no substancials que s'han esdevingut fins a la data, així com revisar les prescripcions relatives als diferents vectors ambientals, d'acord amb la informació que ja disposa l'Administració.

Això requerirà, doncs, l'avaluació individual per cada explotació del formulari que aportareu i la resta de dades que ja disposem (autorització inicial, modificacions no substancials, inspeccions,...) per tal de revisar totes les prescripcions que us siguin d'aplicació a més del compliment de les MTD que s'escaiguin segons el tipus d'activitat.

ii) No obstant i, amb l'objectiu de reduir costos administratius a les empreses i pel principi d'economia administrativa, en 165 activitats ramaderes que ja tenen algun procediment en tràmit actualment (modificacions substancials) ja s'incorporaran les noves prescripcions de les MTD al seu permís ambiental, no essent necessària ja la revisió de l'autorització a posteriori, amb el conseqüent estalvi de la taxa associada. Per tant, ha estat una altra línia d'actuació per tal d'estalviar costos al sector, que es pot continuar per aquelles instal·lacions que tinguin previst tramitar en breu un canvi substancial.

iii) Tanmateix, la DGQACC treballa també, en línia amb el principi de prevenció i d'incentivar el compromís mediambiental de les empreses més enllà de les exigències normatives, impulsant l'adopció per part de les empreses de sistemes de gestió mediambiental com l'EMAS i és en aquest sentit que s'han inclòs en l'avantprojecte de llei de mesures fiscals i financeres d'acompanyament de la llei de Pressupostos de 2019, sengles propostes per tal de bonificar fins el 75% les taxes associades als procediments d'autorització i d'inspecció, que realitza l'Administració. Per tant, com qualsevol altre sector industrial, el sector ramader pot acollir-se a l'EMAS i incrementar la bonificació inicial de la revisió del seu permís ambiental del 25% al 75%.

iv) La DGQACC ha treballat simplificant al màxim un procediment abreujat de revisió d'ofici de les AA, en què tan sols es demana que el titular aporti un formulari emplenat acotat a les MTD aplicades i la seva comunicació a l'Administració, sense cap altra documentació tècnica complementària. Aquest formulari és va publicar a la pàgina web del nostre departament, a disposició dels titulars, consultores, enginyeries i del públic en general, així com un document d'ajuda per a l'emplenament del formulari que conté criteris d'interpretació en relació a aspectes que no s'han considerat prou desenvolupats a la Decisió d'execució (UE) 2017/302, així com informació, aclariments i definicions necessàries per a interpretar correctament les diferents tècniques considerades MTD. Aquests treballs, que s'han fet específicament per aquest sector, comportarà sens dubte una important reducció de despeses de consultoria i d'elaboració de documentació a aportar a l'Administració.

Per tot l'exposat, no es pot acceptar la proposta del CTESC en el sentit de no modificar el RD Legislatiu 3/2018, pel que fa a les taxes aplicables al procediment de revisió de les autoritzacions ambientals de les explotacions ramaderes compreses a l'annex I.1 de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats

17.Observació 17: El CTESC recomana que en l'article 27 se substitueixi "S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 12.21-4 de la Llei de taxes i preus públics..." per "S'afegeix l'article 12.21-5 a la Llei de taxes i preus públics..."

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA.**
És una recomanació de tècnica normativa que es considera que no millora la proposta efectuada

18.Observació 18: El CTESC valora els estímuls per a l'obtenció del certificat ambiental EMAS a partir de les bonificacions de la taxa pels serveis d'autorització ambiental d'activitats establertes i de la taxa pel servei d'inspecció ambiental dels establiments inclosos en el Pla d'inspecció ambiental de Catalunya establertes als articles 25 i 27.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: El CTESC fa una valoració però no fa cap recomanació.

19.Observació 19: Pel que fa a l'article 37, el CTESC proposa afegir un nou apartat 4 a l'article 21.1-5 per determinar, per als establiments de petita capacitat, deduccions de les quotes de les taxes aplicables a les autoritzacions, anotacions, registres administratius, controls sanitaris, en matèria de control sanitari amb l'objectiu d'ajustar-les al cost del servei tenint en compte el nivell d'activitat d'aquest tipus d'establiment.

Consideracions del Departament de Salut: **NO ACCEPTADA**

Aquesta proposta pateix d'una manca de concreció absoluta ja que no estableix una definició "d'establiments de petita capacitat" ni apunta criteris que serveixin d'unitat de mesura per a la seva definició (unitats produïdes, facturació anual, superfície ocupada, nombre de treballadors, etc.)

Sense disposar de cap referència sobre les característiques que han de tenir els establiments per a ser considerats dins la categoria "d'establiments de petita capacitat" no és possible establir un nou marc de deduccions.

En tot cas, assumir aquesta proposta exigiria disposar d'una anàlisi sobre l'abast d'aquesta mesura i d'una definició clara dels establiments sobre els quals actuar. Actualment, la Secretaria de Salut Pública no disposa d'informació sobre aquests extrems.

D'altra banda, es qüestiona l'objectiu de la proposta, que s'enuncia en la part final de la proposta on s'afirma que es pretén ajustar les taxes al cost del servei, tenint en compte el nivell d'activitat d'aquests tipus d'establiments.

En primer lloc, s'ha de precisar que el cost del servei de tramitació d'una autorització, anotació o inscripció a un registre administratiu és essencialment el mateix amb independència de les dimensions de l'establiment.

A més, l'import de les taxes, per a cada fet imposable, és fruit d'un estudi que pondera totes les tasques a realitzar i el temps necessari per dur-les a terme, que pren un valor monetari en calcular el cost corresponent a cada tasca, en funció del sou tipus de cada persona implicada en el procés segons la seva categoria. Al cost de personal, se li afegeix el cost directe en material divers i altres despeses imputables a aquest procés, i així es conforma l'import inicial d'una taxa concreta per a un fet imposable determinat.

Cal afegir que els fets imposables als que s'està referint (autorització, anotació o inscripció a un registre administratiu) són fets puntuals i no recurrents en el desenvolupament de l'activitat d'un establiment. Es tracta d'autoritzacions no subjectes a termini.

Pel que fa a les activitats de control sanitari, aquestes es duen a terme, en la seva major part, en funció de les previsions que resulten del Programa de classificació d'establiments segons el risc (PROCER), eina que la Secretaria de Salut Pública empra per ponderar el conjunt de variables relatives als diferents establiments, i que comporten una freqüència concreta d'actuacions de control sanitari *in situ*, que constitueixen els fets imposables gravats per la taxa corresponent a una actuació de control sanitari o inspecció periòdica planificada. Cal tenir en compte que molts establiments, d'acord amb els paràmetres del PROCER, són objecte d'una actuació de control sanitari amb periodicitat anual o bianual.

L'import de la taxa per una actuació de control sanitari és de 59,50 euros, quantitat que de cap manera pot significar cap risc per l'equilibri econòmic d'un establiment.

En conclusió, aquesta proposta de modificació de l'article 37, que respon, entenem, a la voluntat d'afavorir a les petites empreses, obvia que, en base als arguments exposats, que la normativa actual i la seva aplicació, ja està prenent en consideració la situació d'aquests establiments. Per aquesta raons, es considera que escau no acceptar les observacions de l'apartat 19 del Dictamen del CTESC, relatives a l'article 37.

20.Observació 20: Pel que fa a l'article 38, el CTESC proposa modificar l'article 21.7-8, que regula la inspecció de la taxa per activitats de control i inspecció sanitària en escorxadors, sales d'especejament i establiments de manipulació de caça subjectes a control oficial, tot afegint la col·laboració amb el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

Es recomana la redacció següent: "A l'efecte del que estableix aquesta Llei en matèria d'inspecció, s'estableix la col·laboració del Departament de Salut o ens competent en la funció inspectora de la taxa regulada per aquest capítol, i del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació".

Consideracions del Departament de Salut: **NO ACCEPTADA**

El precitat article 21.7.8 de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya regula la inspecció de la taxa per activitats de control i inspecció sanitària en escorxadors, sales d'especejament i establiments de manipulació de caça subjectes a control.

Aquesta taxa no té cap vinculació directa ni indirecta, amb cap altre departament que no sigui el Departament de Salut.

Les competències del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació en matèria de ramaderia, de sanitat animal i d'activitats cinegètiques no abasta, en cap cas, les activitats de control i inspecció sanitària en escorxadors, sales d'especejament i establiments de manipulació de caça subjectes a control.

I per aquesta raó, el Departament d'Agricultura Ramaderia Pesca i Alimentació tampoc ha de tenir cap participació en la funció inspectora d'una taxa d'uns serveis estrictament inclosos en l'àmbit material de la salut pública.

En conclusió, es considera que escau no acceptar les observacions de l'apartat 20 del Dictamen del CTESC, relatives a l'article 38.

21.Observació 21: En relació amb l'article 44, el CTESC valora la bonificació de les escriptures públiques de constitució en règim de propietat horitzontal per parcel·les, tot i que considera que aquesta bonificació hauria d'anar més enllà del 31 de desembre del 2021.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA**

La bonificació pretén estimular la constitució en règim de propietat horitzontal per parcel·les de polígons industrials i logístics, i es dona un termini de més de dos anys per a que es realitzin aquest tipus d'operacions, període que es considera suficientment ampli per a que es duguin a terme, sens perjudici que, si escau, s'acordi la seva ampliació en un altre moment.

22.Observació 22: El CTESC proposa afegir en el títol de l'article 44, després de parcel·les "en polígons industrials i logístics en declivi". Així mateix, proposa afegir en el punt 44.1, després de "parcel·les" "en polígons industrials i logístics".

Consideracions de la Direcció General de Tributs i Joc del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda: **ACCEPTADA**

Efectivament, la proposta va dirigida a polígons industrials i logístics. De la memòria justificativa es constata que la finalitat de la norma és:
"Combatre la degradació dels polígons industrials i logístics de Catalunya i la conseqüent pèrdua de llocs de treball, mitjançant un incentiu fiscal que permeti fer viable econòmicament la constitució, actualment encara gairebé inexistent, de comunitats en règim de propietat horitzontal per parcel·les, com a eina clau per a la gestió eficient dels referits polígons, tot plegat d'acord amb les indicacions del "Pla d'Impuls i modernització dels sectors Industrials i logístics de Catalunya"

La norma pensa en els polígons industrials i així es reflecteix en la justificació i en la memòria d'avaluació d'impacte.

Per tant, el benefici fiscal es vol limitar als polígons industrials i logístics, i en aquest sentit cal especificar-ho.

Així, en la memòria d'avaluació d'impacte, el càlcul del cost s'efectua tenint en compte la condició de polígons industrials i logístics de les parcel·les; per tot això es proposa la redacció següent de l'article 44:

"Article 44

Bonificació de les escriptures públiques de constitució en règim de propietat horitzontal per parcel·les de polígons industrials i logístics

1. *Gaudeix d'una bonificació del 60 per cent de la quota gradual d'actes jurídics documentats, l'escriptura pública de constitució del règim de propietat horitzontal per parcel·les, regulat en l'article 553-53 del Llibre Cinquè del Codi Civil de Catalunya, **en el supòsit dels polígons industrials i logístics.***
2. *Aquesta bonificació s'aplica a les escriptures públiques esmentades anteriorment que s'atorguin fins a 31 de desembre de 2021."*

23.Observació 23: En relació amb l'article 46, el CTESC entén que la reducció del termini de revenda per a beneficiar-se de la bonificació de la quota per la transmissió d'habitatges a empreses immobiliàries, de 5 a 3 anys, pot ser contraproduent si el que es vol és fomentar la venda d'habitatges de segona mà.

Consideracions: **NO ACCEPTADA**

La redacció inicial de la bonificació –art. 13.2 de la Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives- preveia que per a l'elevació a definitiva de la bonificació, el subjecte passiu havia de justificar la venda de l'habitatge i els seus annexos a una empresa que acomplís els requisits per aplicar-se la bonificació o bé a una persona física per al seu habitatge, en el termini de tres anys.

Aquest article va ser modificat mitjançant Llei 16/2008, del 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres, la qual va ampliar el termini per efectuar la transmissió, que va passar de tres a cinc anys. Aquesta modificació es va introduir, d'acord amb el s'exposa en el preàmbul de la llei, per fer menys costosa la situació del sector immobiliari, atesa la crisi que afectava el sector en aquella època.

Un cop desaparegut l'escenari de crisi en el sector immobiliari es creu convenient recuperar al redactat inicial i reduir el termini per a la transmissió de l'habitatge i els seus annexos de cinc a tres anys.

24.Observació 24: El CTESC considera que a l'article 53.1 s'hauria de garantir un mínim de contractes als centres especials de treball, tenint en compte l'índex d'ocupabilitat de les persones treballadores amb discapacitat en aquests centres.

Consideracions del Departament de la Vicepresidència, i d'Economia i Hisenda:
NO ACCEPTADA. No es pot acceptar aquesta observació en la mesura que l'avantprojecte de llei no pot garantir un nombre mínim de contractes als centres especials de treball en funció de l'índex d'ocupabilitat de persones treballadores amb discapacitat. Una disposició amb rang de llei sobre contractació pública no és l'instrument adequat per imposar un nombre de contractes que obligatòriament s'hagi de contractar amb centres especials de treball, ja que es podria considerar contrària a dos dels principis bàsics de la contractació pública com són el principi d'igualtat i no discriminació (en relació a d'altres tipus d'entitats o empreses) i el principi de lliure concurrència.

25.Observació 25: El CTESC considera que a l'article 53.2 s'hauria d'establir un termini per arribar al mínim del 5% i que caldria revisar els percentatges d'incrementos d'acord amb la disposició addicional quarta de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic.

Consideracions de la Direcció General de Contractació Pública (Departament de la Vicepresidència, i d'Economia i Hisenda): **NO ACCEPTADA.** No s'accepta aquesta observació en la mesura que l'avantprojecte de llei estableix un percentatge sobre el volum total de contractació de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic, amb la qual cosa la dada inicial és certa i el control del seu compliment és senzill, i la finalitat és NO discriminar els contractes reservats per raó de l'objecte, com feia abans la Llei del 2002 que queda derogada, d'acord amb el que estableix l'article 20 de la Directiva 2014/24/UE, que no limita les reserves per al foment de la contractació destinada a la integració i a la inserció social a uns objectes contractuals determinats. En aquest sentit, es considera excessivament limitadora la LCSP que restringeix a uns objectes contractuals determinats el càlcul del percentatge de reserva i no al volum total de la contractació i, a més, no té caràcter bàsic, per la qual cosa no resulta d'obligat compliment. Només és aplicable a l'Administració General de l'Estat.

26.Observació 26: El CTESC considera que l'article 55 és indeterminat i que la regulació de l'Autoritat Catalana de Contractació Pública és totalment insuficient, atès que no es regulen ni la composició ni les funcions ni la seva relació amb l'Oficina estatal. En conseqüència, atesa la seva transcendència, el CTESC recomana que es reguli a través d'una llei específica

Consideracions de la Direcció General de Contractació Pública (Departament de la Vicepresidència, i d'Economia i Hisenda): **ACCEPTACIÓ PARCIAL.** D'una banda, no es considera necessària una llei *ad hoc* per assumir les funcions d'autoritat de supervisió i avaluació de la contractació pública de la Generalitat i del seu sector públic ja que actualment aquestes funcions ja s'exerceixen en gran part mitjançant la Direcció General de Contractació Pública i, més concretament, mitjançant la Sub-direcció general de seguiment i avaluació de la contractació pública (paràgraf primer de la nova versió). Tot i que aquesta unitat administrativa no té caràcter independent cal tenir en compte que ni l'article 83 de la Directiva 2014/24/UE ni els apartats 9 i 12 de l'article 332 LCSP, quan esmenten els organismes, estructures, entitats o autoritats de supervisió, no exigeixen que tinguin caràcter independent. No obstant això, es considera necessari incloure una referència a l'exercici de funcions d'inspecció i prevenció de la lluita contra el frau i la corrupció (que actualment no li atribueix la seva llei reguladora) a l'Oficina Antifrau de Catalunya en relació a tot el sector públic de Catalunya (paràgraf segon de la nova versió).

Finalment, i atès que a Catalunya també existeixen altres organismes i institucions independents de les administracions públiques amb funcions de supervisió i fiscalització de la contractació del sector públic de Catalunya, i seguint la recomanació del CETESC, es considera necessari precisar que les funcions d'autoritat de supervisió en l'àmbit de la Generalitat i del seu sector públic s'exerciran en coordinació amb aquestes institucions i organismes, com la Sindicatura de Comptes, el Síndic de Greuges, l'Autoritat Catalana de la Competència, el Tribunal Català de Contractes del Sector Públic, etc. mitjançant un òrgan col·legiat dels previstos a l'article 13 de la Llei 26/2010, seguint el model de la LCSP, que remet a un òrgan col·legiat dels previstos a l'article 19 de la Llei 40/2015. En cap cas l'objectiu de l'avantprojecte de llei és la creació d'una nova estructura o organisme que se superposi als ja existents, ja que això es considera contrari al principi d'eficiència.

En aquest sentit es modifica la redacció de l'article 55, com tot seguit es transcriu:

"Article 55

Regulació i supervisió de la contractació pública de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic i mesures de lluita contra el frau i la corrupció

Corresponen al departament competent en matèria de contractació pública les funcions d'autoritat de supervisió i avaluació de l'aplicació de les normes sobre contractació pública i de les polítiques i estratègies de contractació pública dels departaments de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic, així com la interlocució amb la Junta Consultiva de Contractació de l'Estat i la resta d'òrgans consultius d'àmbit estatal, sens perjudici de les que puguin correspondre a la Intervenció General així com a d'altres òrgans i institucions en relació a la resta del sector públic de Catalunya.

Correspon a l'Oficina Antifrau de Catalunya l'exercici de les funcions previstes als apartats 6 i 7 de l'article 332 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic en relació a l'àmbit específic de la prevenció i la lluita contra el frau i la corrupció en el sector públic de Catalunya.

El desenvolupament d'aquestes funcions es portarà a terme de forma coordinada amb les que legalment, i amb caràcter general, corresponen a la Sindicatura de Comptes, al Síndic de Greuges, a l'Oficina Antifrau de Catalunya, a l'Autoritat Catalana de la Competència, al Tribunal Català de Contractes del Sector Públic i a d'altres òrgans i institucions en l'àmbit de la contractació del sector públic de Catalunya, mitjançant la creació pel Govern d'un òrgan col·legiat tècnic dels previstos a l'article 13 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, del règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya."

27.Observació 27: En relació amb l'article 56, el CTESC considera totalment insuficient la regulació de l'Estratègia catalana de contractació pública. No es regulen els seus objectius ni la durada ni mecanismes d'avaluació ni la seva relació amb l'Estratègia nacional de contractació pública. El CTESC recomana, per la seva transcendència, una regulació a través d'una llei específica en la qual, a més es, prevegi la participació de les organitzacions sindicals i empresarials més representatives.

Consideracions de la Direcció General de Contractació Pública (Departament de la Vicepresidència, i d'Economia i Hisenda): L'elaboració d'una Estratègia Catalana de Contractació Pública i la seva aprovació no requereix una norma amb rang de llei, en la mesura que aquesta estratègia tindrà el valor d'un pla o programa adreçat a les administracions públiques catalanes. Tanmateix, l'avantprojecte de llei ha establert un procediment d'elaboració i aprovació en el qual també es preveu la participació dels ens locals i dels sindicats i organitzacions empresarials mitjançant la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Generalitat, en termes semblants a la previsió de la LCSP. La seva participació s'explicita de forma expressa en la nova versió, que tot seguit s'incorpora:

"Article 56

Estratègia catalana de contractació pública

1.La Generalitat de Catalunya aprovarà, en el termini màxim de dos anys, l'estratègia catalana de contractació pública per a totes les administracions públiques i entitats del sector públic de Catalunya, que haurà d'abastar les qüestions i els objectius que estableix la legislació de contractes del sector públic.

L'estratègia nacional s'aprovarà per decret del govern, a proposta del departament competent en matèria de contractació pública, previ informe de la Junta Consultiva de Contractació i amb la participació de representants dels ens locals de Catalunya i dels sindicats i organitzacions empresarials més representatives que formen part de l'esmentada Junta. L'execució de l'estratègia correspon al departament competent en matèria de contractació pública en coordinació amb els ens locals.

2.El Govern de la Generalitat, donarà compte del decret que aprovi l'Estratègia de Contractació Pública de Catalunya al Parlament de Catalunya."

28.Observació 28: El CTESC recomana que a l'article 56 s'especifiqui que l'Estratègia catalana de contractació pública haurà de considerar la contractació, quan s'escaigui, d'empreses de caràcter social.

Consideracions de la Direcció General de Contractació Pública (Departament de la Vicepresidència, i d'Economia i Hisenda): No es considera adient establir en l'avantprojecte cap previsió que pugui interferir en el contingut de la futura

Estratègia Catalana de Contractació Pública, ja que aquest contingut es determinarà durant el procés d'elaboració i aprovació. D'altra banda, la contractació d'empreses de caràcter social ja té una regulació específica en forma de reserves de contractació i fer-hi un esment exprés es podria considerar discriminatori i contrari al principi de lliure concurrència.

29.Observació 29: En relació amb l'article 57.5 el CTESC proposa substituir "[...] qualsevol empresari [..]" per "[...] qualsevol licitador".

Consideracions de la Direcció General de Contractació Pública (Departament de la Vicepresidència, i d'Economia i Hisenda): No s'accepta l'observació a l'article 58.5 de l'avantprojecte de llei, ja que l'empresari només es converteix en licitador quan licita, no abans. Per tant, abans de licitar ha de reunir la capacitat i la solvència. No obstant això, s'ha introduït una modificació en aquest paràgraf atès l'acord assolit per la Comissió de cooperació Estat-Aragó i publicat al BOE de 23.01.2019. Es transcriu l'article:

"Article 57

Contractes menors

1. Dins d'una mateixa anualitat pressupostària, un òrgan de contractació no pot adjudicar un nou contracte menor a una empresa, entitat o persona física, si l'objecte del contracte es compona de prestacions coincidents substancialment amb un altre contracte menor adjudicat a la mateixa empresa, entitat o persona física, quan la suma dels contractes menors adjudicats sigui superior als llindars establerts per a aquests contractes.

2. L'informe de necessitat del contracte menor haurà d'incloure, necessàriament: la justificació que no s'ha alterat l'objecte del contracte per evitar l'aplicació de les regles generals de contractació; la declaració conforme el contracte no té caràcter successiu o recurrent; la definició precisa de l'objecte del contracte, amb identificació del codi CPV; la necessitat o finalitat pública que es pretén cobrir amb el contracte i la seva motivació.

3. Als efectes de la publicació trimestral dels contractes menors prevista a la normativa vigent, els documents o llistats de contractes menors han d'identificar per a cada contracte de manera precisa l'objecte i el codi CPV que correspongui.

4. Els requeriments derivats de la normativa vigent en matèria de contractació pública s'han d'entendre respecte de cada òrgan de contractació o unitat funcional separada. Es considera unitat funcional separada a aquella amb autonomia decisòria en la contractació, que autoritza i gestiona els seus procediments i amb capacitat per l'execució del pressupost que té assignat.

5. La licitació dels contractes menors, qualsevol que sigui el seu valor estimat, podrà ser objecte de publicitat en el perfil del contractant. En aquest cas, el termini per a la presentació de les proposicions no podrà ser inferior a 5 dies hàbils, a contar des del dia següent a la publicació de l'anunci de licitació en el perfil del contractant. A l'anunci s'identificarà l'objecte del contracte i les prestacions que l'integren, els criteris d'adjudicació i qualsevol circumstància

que s'hagi de tenir en compte durant l'execució del contracte. Poden presentar proposicions qualsevol empresari amb capacitat d'obrar i que disposi de l'habilitació professional necessària per realitzar la prestació. Els contractes menors adjudicats amb publicitat d'un anunci de licitació no limitaran l'adjudicació d'ulteriors contractes menors pel mateix procediment, d'acord amb el que estableix l'article 99.4 de la LCSP."

30.Observació 30: En relació amb l'article 59.2, respecte a la modificació plantejada de l'article 118 del Decret legislatiu 1/1997, el CTECSC considera que no és adequat allargar els terminis en els expedients disciplinaris (cosa que ja és factible en casos excepcionals amb l'actual regulació), fet que també ajorna el termini de prescripció de les corresponents sancions amb la incertesa que això provoca en els treballadors i treballadores.

Consideracions del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública:
NO ACCEPTADA. Aquesta mesura pretén reforçar les garanties de la persona interessada en la tramitació del procediment disciplinari. L'ampliació del termini per dictar la resolució, per aquells casos que revesteixin una especial complexitat, permetrà realitzar una instrucció molt més acurada i precisa que permetrà un millor encert tant en la constatació dels fets com, en el seu cas, qualificació de la infracció, la qual cosa aportarà major seguretat jurídica. Altrament, s'ha de significar que la mesura obeeix a dues circumstàncies normativament sobrevingudes que dificulten considerablement les possibilitats de finalitzar i notificar la resolució que posa fi a l'expedient disciplinari dins del termini màxim per resoldre i notificar previst actualment amb la deguda observança dels principis d'audiència i contradicció durant totes les diligències d'instrucció. D'una banda, com a conseqüència de l'entrada en vigor de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, els terminis de la fase d'instrucció del procediment disciplinari s'han ampliat considerablement en relació amb les actuacions de la persona subjecta a expedient, atès que els dissabtes ja no són dies hàbils i tots els terminis de què disposa la persona subjecta a expedient són computables en dies hàbils, amb la consegüent reducció significativa del temps de què disposa, en primer terme, l'òrgan instructor, i, posteriorment, l'òrgan resolutori, per a resoldre i notificar la resolució que posa fi a l'expedient disciplinari dins del vigent termini màxim legal de 6 mesos. D'altra banda, l'article 90.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, ha introduït -positivitzant els criteris jurisprudencials dels darrers anys -un tràmit ulterior d'al·legacions de la persona interessada, independent i addicional a les al·legacions de l'interessat a la proposta de resolució formulada per l'òrgan instructor, que se li ha de concedir per part de l'òrgan resolutori en aquells casos en què consideri que la infracció o sanció revesteixen major gravetat que la prevista en la proposta de resolució formulada per l'òrgan instructor, tràmit d'al·legacions que, a més a més, és de 15 dies (hàbils).

Pel que fa a l'observació relativa a l'existència de la possibilitat ja vigent d'ampliar els terminis de resolució s'ha de dir que la previsió reglamentària que possibilita la pròrroga del termini màxim del procediment per causes justificades de l'òrgan d'instructor no resulta satisfactòria per a la resolució de la problemàtica. La jurisprudència contenciosa administrativa en matèria de règim disciplinari és molt estricta quant a les causes que justifiquen l'adopció d'una pròrroga de termini, i la realitat pràctica és que, en una situació ordinària de compliment dels terminis reglamentaris de la instrucció –sobretot arran del còmput de dies hàbils que ha establert la vigent Llei 39/2015, d'1 d'octubre–, el vigent termini de sis mesos resulta clarament insuficient.

Finalment i pel que fa a l'observació relativa a què l'ampliació del termini de resolució fa que s'ajorni el termini de prescripció de les sancions (entenem que es refereix a les infraccions) amb la consegüent inseguretat per als treballadors, s'ha de dir que, si bé la incoació dels expedients disciplinaris determina la interrupció de la prescripció de les faltes disciplinàries que presumptament han estat comeses, el temps que ha durat un procediment disciplinari que finalment caduca és computable a efecte de prescripció, perquè els procediments caducats no interrompen la prescripció (article 95.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre). Consegüentment, la caducitat d'un expedient disciplinari per falta de resolució i notificació en termini pot determinar que la falta disciplinària que l'ha motivat prescrigui i, per tant, no pugui ser objecte d'una futura determinació responsabilitat disciplinària.

31.Observació 31: En relació amb l'article 60, que modifica el règim d'incompatibilitats, el CTESC considera excessiu que es desestimi la sol·licitud d'autorització de compatibilitat de les activitats per silenci administratiu. D'altra banda, s'ha de tenir en compte que l'article 24 de la Llei 39/2015 dona com a estimatori el silenci en els supòsits iniciats a instància de l'interessat

Consideracions del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública:
NO ACCEPTADA. Una de les finalitats que persegueix aquesta mesura és garantir el règim d'incompatibilitats del personal al servei de l'Administració de la Generalitat. Així mateix el nou règim és coherent amb el codi ètic i de bon Govern, evitant que la institució del silenci pugui encobrir situacions de compatibilitat no permeses. Així mateix, l'obtenció d'autoritzacions de compatibilitat per a l'exercici de segones activitats públiques i privades per silenci administratiu afecta greument el servei públic de tal manera que si es tracta del desenvolupament d'una activitat secundària de caràcter públic, aquesta té impacte en el pressupost públic i si es tracta del desenvolupament d'una activitat secundària privada, aquesta pot tenir un impacte, real o potencial, en l'activitat pública amb què se sol·licita compatibilitzar. S'acredita, doncs, la necessitat de regulació legal del silenci administratiu desestimatori mitjançant una norma de rang de llei, la qual compleix les exigències de l'article 24 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i l'article 54 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, ja que concorren raons imperioses d'interès general que determinen

que les autoritzacions de compatibilitat no puguin ser obtingudes, en cap cas, mitjançant silenci administratiu estimatori.

32.Observació 32: En relació amb l'article 64, el CTESC constata que els vigilants municipals, d'acord amb la Llei 16/1991, no són policies locals i, per tant, no són funcionaris de carrera. La condició d'agent de l'autoritat està reservada als funcionaris de carrera, per tant el CTESC proposa eliminar aquest precepte.

Consideracions del Departament d'Interior: NO ACCEPTADA

D'acord amb la normativa vigent els vigilants municipals sí han de ser funcionaris de carrera. Així ho recull la normativa municipal, tant la normativa bàsica estatal com la pròpia de la Generalitat de Catalunya.

Així el Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament del personal al servei de les entitats locals estableix a l'article 1.3:

“3. Els membres de les policies locals i els vigilants són funcionaris de carrera dels ajuntaments respectius i es regiran per la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat; per la legislació específica que estableixi la Generalitat de Catalunya; pels reglaments específics i altres normes dictades pels ajuntaments i per la legislació vigent de règim local i de la funció pública de Catalunya.”

A més, l'article 172 del Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, que es troba al Capítol IV del Títol VII. Personal al servei de les entitats locals, anomenat “Dels altres funcionaris de carrera”, estableix:

“1. Pertanyen a la subescala de serveis especials, els funcionaris que duguin a terme tasques que requereixin una aptitud específica, i per a l'exercici de les quals no s'exigeixi, amb caràcter general, la possessió de títols acadèmics o professionals determinats.

2. S'inclouen en aquesta subescala, i sense perjudici de les peculiaritats de cada corporació, les classes següents:

- a) Policia local i els seus auxiliars.*
- b) Servei d'extinció d'incendis.*
- c) Places de tasques especials.*
- d) Personal d'oficis.”*

En el mateix sentit ho preveu el Decret 214/1990, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament del personal al servei de les entitats locals, en el seu capítol III del títol II, i en concret, en els articles 37 i 39, de la manera següent:

“Article 37

Les escales en què s'integren els funcionaris de carrera propis de l'entitat local són les següents:

a) Escala d'administració general. Correspon als funcionaris integrats en aquesta escala la realització de les funcions comunes a la tramitació dels expedients i l'exercici de l'activitat administrativa en general.

b) Escala d'administració especial. Correspon als funcionaris integrats en aquesta escala la realització de les funcions que requereixen un títol acadèmic que habiliti per a l'exercici propi d'una carrera o professió, o la realització de funcions específiques fonamentalment no administratives per a les quals no s'exigeixi una titulació única."

"Article 39

L'escala d'administració especial es divideix en les subescales següents, a les quals corresponen indicativament les tasques que es detallen, sens perjudici de la seva concreció en les relacions de llocs de treball:

1. Tècnica. (...)

2. Serveis especials. Aquesta subescala s'estructura en les classes següents:

2.1. Places de comeses especials. Els corresponen les funcions derivades dels diversos sectors d'actuació fonamentalment no administrativa de les entitats locals, per a la realització de les quals no es requereixi una titulació acadèmica única.

2.2. Policia local i els seus vigilants."

El vigilants municipals desenvolupen part de les funcions que exerceixen els membres de la policia local, tal com preveu la legislació bàsica estatal i específica catalana.

En aquest sentit, per una banda, la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, preveu en el seu títol V, dedicat a les policies locals, el següent:

"Article 51

1. Els municipis poden crear cossos de policia propis, d'acord amb el que preveuen aquesta llei, la Llei de bases de règim local i la legislació autonòmica.

2. Als municipis on no existeixi policia municipal, les comeses d'aquesta les ha d'exercir el personal que exerceixi funcions de custòdia i vigilància de béns, serveis i instal·lacions, amb la denominació de guardes, vigilants, agents, agutzils o anàlegs."

Per altra banda, la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de policies locals, preveu a l'article 1.2. l'existència i a l'article 13 les funcions que exerceixen els vigilants municipals:

"Article 1

1. Aquesta Llei s'aplica a tots els cossos de policia que depenen dels municipis de Catalunya, denominats genèricament "policies locals".

2. Els municipis que no disposin de policia local es poden dotar de guàrdies, vigilants, agents, alguatzirs o similars perquè exerceixin les funcions a què es refereix l'article 13. El conjunt d'aquest personal rep en l'àmbit de Catalunya la denominació genèrica de "vigilants".

Article 13

Els vigilants a què es refereix l'article 1.2 poden únicament accomplir les actuacions següents:

a) Custodiar i vigilar béns, serveis, instal·lacions i dependències municipals.

b) Ordenar i regular el trànsit dins el nucli urbà, d'acord amb les normes de circulació.

c) Participar en les tasques d'auxili al ciutadà i de protecció civil, d'acord amb el que disposen les lleis.

d) Vetllar pel compliment dels reglaments, de les ordenances, dels bans, de les resolucions i de les altres disposicions i actes municipals."

Consegüentment, en base als dos motius exposats, els vigilants municipals han de ser funcionaris de carrera i en aquest sentit poden gaudir de la condició d'autoritat.

33.Observació 33: En relació amb l'article 69.2 el CTESC considera que la funció de supervisió contínua (de l'organització administrativa de la Generalitat) assignada al departament competent en matèria d'administració pública s'ha d'exercir d'acord amb el marc d'actuació, la metodologia i l'abast que determini per reglament el Govern, tal com està regulat fins ara. I per tant proposa afegir l'expressió "per reglament" abans d' "el Govern".

Consideracions del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública: **NO ACCEPTADA.** La supervisió contínua es una potestat de control intern de l'Administració envers el seu sector públic (regulació de caràcter intern principal-agent), que no imposa obligacions davant tercers ni reuneix la resta de requisits per tenir la consideració de caràcter general.

La mesura s'ajusta als criteris i principis de bona regulació establerts a l'article 129 de la LPAC i 62 de la LTAIPBG, és adequada per tal de minimitzar la intervenció normativa mitjançant un acte de rang inferior al reglament, que és igualment apte per assolir les finalitats preteses en un àmbit intra administratiu. Així mateix la reserva reglamentària per establir el marc d'actuació és considera innecessària per excessiva, essent una previsió contrària al principi de simplificació administrativa, eficàcia i eficiència en la gestió.

34.Observació 34: Pel que fa a l'article 70, el CTESC considera que, per garantir la seguretat jurídica dels administrats, s'hauria d'estructurar l'empresa pública

Infraestructures de la Generalitat de Catalunya, SAU en dues formes jurídiques, una com a mitjà propi i l'altra per a la resta d'activitats.

Consideracions del Departament de la Vicepresidència, i d'Economia i Hisenda: **NO ACCEPTADA.** No s'accepta, perquè el concepte de mitjà propi afecta a l'objecte social, el qual pot ser variat i pot existir una societat amb dues formes jurídiques, ha de ser unitària.

35.Observació 35: En relació amb l'article 84, el CTESC considera necessari mantenir el tràmit com es troba en l'actualitat, ja que si bé és cert que és un doble tràmit, també aporta un plus de garantia per al ciutadà. En tot cas, s'hauria de dotar l'Administració de mitjans suficients per respondre amb celeritat.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA** Aquesta modificació es pot justificar en considerar que l'informe de la Inspecció tècnica de l'edifici, és el mitjà idoni i del tot suficient per garantir al ciutadà el coneixement de l'estat de conservació i manteniment de l'edifici.

El certificat d'aptitud -per l'experiència de l'Agència de l'Habitatge en la tramitació de les sol·licituds d'aquest certificats- no aporta, en general, un valor afegit per al ciutadà que pot conèixer de forma totalment satisfactòria l'estat de l'edifici amb l'informe tècnic. En canvi, la sol·licitud del certificat està representant un tràmit addicional que pot dificultar l'agilitat en la transmissió dels habitatges. És per això que s'ha proposat substituir el denominat "certificat d'aptitud" -de caràcter administratiu- per un distintiu amb el que es podrà acreditar el compliment de l'obligació de realitzar l'informe de la inspecció tècnica i de la seva presentació a l'Administració.

36.Observació 36: En l'article 92, el CTESC considera que s'hauria d'especificar què s'entén per "producte industrial final" que es recull en l'annex III. b) de la Llei 16/2017.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA.** Es considera millor no definir en la llei que s'entén per producte industrial final atès que això es definirà el desenvolupament reglamentari que caldrà fer per establir aquest mecanisme de petjada de carboni en productes.

37.Observació 37: El CTESC recomana que s'afegeixi un nou article, a continuació de l'article 94, amb la redacció següent: "Es modifica l'apartat c) de l'article 11 del Decret 89/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el Programa de gestió de residus de la construcció de Catalunya (PROGROC), es regula la producció i gestió dels residus de la construcció i demolició i el cànon sobre la deposició controlada dels residus de la construcció, que resta redactat de la manera següent: c) Presentar davant de l'ajuntament, en el moment de l'obtenció de la llicència d'obres, un document d'acceptació que sigui signat per un gestor de residus autoritzat per tal de garantir la correcta destinació dels residus separats per tipus. En aquest document hi ha de

constar el codi de gestor, el domicili de l'obra i l'import rebut en concepte de dipòsit per a la posterior gestió.”

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA.** Es considera que d'acord amb el que preveu el Reial Decret 105/2008, d'11 de febrer, pel qual es regula la producció i gestió dels residus de construcció i demolició, concretament a l'article 6. *“Régimen de control de la producción, posesión y gestión de los residuos de construcción y demolición, que disposa:*

1. Las comunidades autónomas y las entidades locales colaborarán y se prestarán la asistencia mutua que pudieran precisar para el cumplimiento de las funciones que, respectivamente, les atribuye la legislación sobre residuos, en particular en relación con la autorización, vigilancia, inspección y sanción de la producción, posesión y gestión de residuos de construcción y demolición.

2. La legislación de las comunidades autónomas podrá exigir la constitución de una fianza u otra garantía financiera equivalente, vinculada al otorgamiento de la licencia municipal de obras al productor de residuos de construcción y demolición, en cuantía suficiente para garantizar el cumplimiento de las obligaciones que le impone este real decreto.”

Per la qual cosa, l'atorgament de la llicència resta vinculat a la constitució de la garantia. Constituir-la a posteriori de la sol·licitud, un cop atorgada la llicència comportaria l'exempció d'un requisit necessari per a obtenir la llicència. En conseqüència, no es pot acceptar la proposta del CTESC.

38.Observació 38: El CTESC recomana revisar l'article 95.5 que afegeix l'apartat 3 a l'article 24 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, ja que en la lletra e.2 s'utilitza el concepte d'unitats ramaderes sense especificar a quin tipus d'unitats ramaderes es fa referència.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **ACCEPTADA.**

Cal substituir les referències a “unitats ramaderes” per “unitats de bestiar”. Aquesta terminologia coincideix amb la que apareix al Decret 40/2014, de 20 de març, d'ordenació de les explotacions ramaderes, i per tant és més aclaridora.

39.Observació 39: El CTESC recomana que a l'article 95.5 s'afegeixi una nova lletra g) amb la redacció següent: “les mesures de posada en marxa del centre d'intercanvi d'aprofitaments d'aigua”.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA.**

La qüestió de si el pla especial d'actuació en situacions d'alerta i eventual sequera havia de contenir una mesura de posada en marxa d'un centre d'intercanvi

d'aprofitaments d'aigua ha estat debatuda durant la tramitació del PES actual, a causa de les observacions formulades per altres organismes, com ara el Consell per l'Ús Sostenible de l'Aigua.

Es considera que la celebració de contractes d'intercanvi entre diferents usuaris dins del Districte de Conca Fluvial de Catalunya està prevista a la Llei i és possible en tot moment (normalitat o sequera), sense necessitat que el PES ho prevegi de manera expressa. Alguns preceptes del PGDCF van encaminats a facilitar aquests intercanvis (com és el fet que al sistema Ter-Llobregat la prelació de l'ús agropecuari, potencial cedent de drets, s'hagi situat per sota de la de l'ús industrial). Malgrat tot, la materialització d'aquests intercanvis ha estat fins ara molt modesta. Així doncs, la institucionalització d'un centre d'intercanvi dins del DCFC no sembla que pugui aportar, per sí mateixa, una millora substancial en aquest sentit, a no ser que vagi acompanyada de grans actuacions, com ara una nova xarxa de conduccions de transport, sent llavors objecte d'altres instruments de planificació

En tot cas, la no inclusió d'aquest centre d'intercanvi com a contingut obligatori del PES no impedeix que s'introdueixi aquesta mesura en futures revisions del PES, si es donen les circumstàncies que la facin eficaç.

40.Observació 40: El CTESC, en relació amb l'article 95.5, que afegeix l'apartat 3 a l'article 24 del Decret legislatiu 3/2003, considera que, dins del contingut obligatori del Pla especial d'actuació en situacions d'alerta i eventual sequera del districte de conca fluvial de Catalunya, s'ha d'incloure la menció al dret d'indemnització a les empreses subministradores amb motiu de les mesures que s'estableixin i de les que s'adoptin en la seva aplicació, atès que seguint els criteris jurisprudencials, l'exclusió d'indemnitzacions ha de quedar circumscrita a les derivades de prohibicions, reduccions i limitacions de les concessions demaniales d'usos diferents a l'abastament de poblacions, precisament per garantir l'ús prioritari d'abastament de poblacions indicat.

Així mateix, considera que és necessari recollir en el contingut del pla especial la menció als sobre costos que es produiran a les entitats subministradores pel compliment de les mesures concretes que s'hi puguin establir o per les accions preparatòries.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA.**

Les regles d'explotació de sistemes previstes al PES, de conformitat amb el que estableix l'article 27 de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla Hidrològic Nacional, s'emparen en la facultat que l'article 55.2 del text refós de la Llei d'aigües, aprovat per Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol (TRLA), atribueix als organismes de conca per condicionar o limitar l'ús del domini públic hidràulic per garantir-ne una explotació racional. En aquest precepte s'estableix que en el cas que amb motiu de l'adopció d'aquestes mesures s'ocasionés una modificació de cabals que generi perjudicis a uns aprofitaments en benefici d'uns altres, correspon als titulars beneficiats la satisfacció de la corresponent indemnització. Les mesures previstes en el PES en relació amb els aprofitaments no tenen per objecte beneficiar a uns

determinats usuaris si no que es tracta de mesures de gestió dels recursos en un context d'escassetat amb adreçades al conjunt dels usos de l'aigua. Aquestes mesures tampoc representen una privació singular de drets a l'aprofitament d'aigua d'uns determinats usuaris sinó que es tracta de mesures que afecten a tots els usos de l'aigua. En conseqüència, no existeixen uns titulars concessionals que puguin resultar beneficiats com a conseqüència d'aquestes mesures, ni uns titulars concessionals concrets que resultin perjudicats de manera singular per les mesures. Per tant, tal i com la jurisprudència del Tribunal Suprem ha assenyalat en les seves sentències de 19 de setembre de 2000 i de 17 d'abril de 2007, els possibles perjudicis derivats de l'adopció de limitacions en els aprofitaments de l'aigua, inclosa la disminució en la facturació d'aigua per a abastament de poblacions, per fer front a una situació de sequera, no són susceptibles d'indemnització en no tractar-se de privacions singulars de drets. A més, cal assenyalar que el PES no preveu mesures que afavoreixin altres tipus d'usos en relació a l'abastament, tot respectant la primacia de l'ús de l'aigua per a l'abastament de poblacions establerta a l'article 60 del TRLA, així com l'ordre de prelació d'usos de l'aigua que estableix l'article 23 de les determinacions normatives del Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya per al període 2016 – 2021, aprovat per Decret 1/2017, de 3 de gener, i pel Reial decret 450/2017, de 5 de maig.

Pel que fa a l'esment dels costos que pot suposar per a les entitats subministradores l'adopció de les mesures previstes al PES, cal recordar que aquestes ja són objecte d'anàlisi i plasmació en la documentació justificativa del pla.

41. Observació 41: El CTESC, en relació amb l'article 95.13, considera que dins del contingut mínim de l'auditoria sobre l'eficàcia hidràulica del servei de subministrament s'ha d'incloure una menció a la causa per la qual existeix aigua no lliurada.

L'aigua no lliurada a tercers és l'aigua no comptabilitzada, que pot tenir diferents orígens com ara:

- i) Errors en la lectura dels comptadors: amb la tecnologia existent és impossible garantir el 100% de la fiabilitat del comptadors.
- ii) Pèrdues comercials: derivades d'usos d'aigua que obeeixen a interès públic (bombers), o a fraus comesos per l'usuari (manipulació de comptadors).
- iii) Pèrdua real d'aigua motivada per avaries a la xarxa d'aigua fortuïtes o provocades per tercers, o perquè tècnicament és impossible garantir l'estanquitat de la xarxa en el 100% o perquè la inversió en manteniment i/o renovació de la xarxa d'abastament és insuficient.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: NO ACCEPTADA PER JA CONTEMPLADA.

L'Agència Catalana de l'Aigua coincideix en la necessitat de distingir entre els diferents components que integren l'aigua no lliurada. Aquesta distinció, però, ja està contemplada en el text proposat, quan demana que es realitzi un balanç hidràulic del sistema d'abastament: "Aquesta auditoria ha d'incloure, almenys,

un balanç de l'aigua subministrada...". Com a exemple, s'adjunta a continuació el balanç proposat per la International Water Association que, com es pot observar, ja inclou els diferents conceptes proposats pel CTESC.

A	B	C	D	E
Volumen de entrada al sistema [m³/año]	Consumo autorizado [m³/año]	Consumo autorizado facturado [m³/año]	Consumo facturado medido (incluyendo agua exportada) [m³/año]	Agua facturada [m³/año]
			Consumo facturado no medido [m³/año]	
		Consumo autorizado no facturado [m³/año]	Consumo no facturado medido [m³/año]	Agua no facturada [m³/año]
			Consumo no facturado no medido [m³/año]	
	Pérdidas de agua [m³/año]	Pérdidas aparentes [m³/año]	Consumo no autorizado [m³/año]	
			Imprecisiones de medida [m³/año]	
		Pérdidas reales [m³/año]	Pérdidas reales en conducciones de agua bruta y en tareas de tratamiento (si procede) [m³/año]	
			Fugas en transporte y/o conducciones de distribución [m³/año]	
			Fugas y desbordamientos en transporte y/o depósitos de almacenamiento [m³/año]	
			Fugas en <i>acometidas</i> hasta el <i>punto de medida</i> [m³/año]	

Taula procedent del "Manual de Indicadores de Desempeño para Servicios de Abastecimiento de Agua", elaborat per l'IWA.

42.Observació 42: El CTESC recomana que a l'article 95.14 s'afegeixi "que" abans de "[...] els hagi estat [...]".

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **ACEPTADA**

La disposició addicional vint-i-setena del TRLMAC ha de tenir la següent redacció:

"Disposició addicional vint-i-setena

Atribucions de fons a les entitats locals de la part catalana de les conques compartides per al finançament del cànon de control d'abocaments

*L'Agència Catalana de l'Aigua atribueix a les entitats locals de la part catalana de les conques hidrogràfiques intercomunitàries els fons necessaris per al finançament del cost corresponent a l'import principal del cànon de control d'abocaments **que** els hagi estat liquidat per l'Administració hidràulica competent."*

43.Observació 43: En relació amb l'article 95.14, pel que fa a les mesures de compensació del Govern a les entitats locals de la part catalana de les conques hidrogràfiques intercomunitàries per l'import del cànon del control d'abocaments, el CTECSC considera que aquesta compensació s'hauria de fer extensiva, amb els mecanismes equivalents adequats, a la resta de subjectes passius que assumeixen aquest tribut afegit al cànon de l'aigua.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA**

La Generalitat de Catalunya, mitjançant l'Agència Catalana de l'Aigua, és responsable del finançament de les despeses d'execució i d'explotació dels sistemes públics de sanejament de les aigües residuals urbanes a Catalunya, de conformitat amb el previst a l'article 55 del TRLMAC. Atès que el pagament de l'import principal del cànon de control d'abocaments a la part catalana de les conques hidrogràfiques compartides és una despesa de gestió dels sistemes públics de sanejament, el finançament d'aquesta despesa ha de ser assumit per l'Agència mitjançant les atribucions de fons previstes en aquesta disposició addicional vint-i-setena del TRLMAC. En canvi, atès que el finançament del sanejament de les aigües residuals d'origen industrial o agrari no correspon a la Generalitat sinó que correspon als titulars de l'activitat, ja que no hi ha cap previsió ni mecanisme legal d'assumpció de despeses d'aquest sanejament per la seva part, es considera que el pagament del cànon de control d'abocaments ha de ser assumit pels titulars de les esmentades activitats, en tant que subjectes passius d'aquest tribut.

44.Observació 44: En relació amb l'article 95.17, el CTECSC constata que, d'acord amb aquesta nova disposició addicional, la comunicació de dades per part de les empreses subministradores tindrà la base jurídica en el compliment d'una obligació legal sense ser necessari, per tant, el consentiment del contribuent.

En conseqüència, al primer apartat proposa afegir "imprescindibles i" a continuació de "que siguin necessàries,".

A l'apartat segon proposa afegir "imprescindibles i" a continuació de "dades personals" i de "a autoliquidació són". Així mateix, proposa afegir "facilitant a l'efecte la corresponent adreça de subministrament i, cas de què l'adreça sigui insuficient per ubicar l'equip de mesura, es podran comunicar les dades de" a continuació de "utilització de l'aigua" així

com l'incís "sempre i quan l'entitat subministradora disposi prèviament d'aquesta informació per resultar imprescindible per a la prestació del servei de subministrament" a continuació de "correcta identificació".

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA**

Pel que fa a les observacions a l'article 95.17, en relació amb l'obligació legal de què les entitats subministradores facilitin a l'Agència, sense necessitat de consentiment del contribuent, informació de caràcter personal, es considera oportú mantenir el redactat actual perquè ja s'estableix de manera expressa que les prescripcions tècniques que fixi l'Agència contindran dades necessàries i adequades per a la correcta aplicació dels tributs que gestiona, que és el que s'exigeix en matèria de protecció de dades. En quant a les dades vinculades amb la situació física dels aparells de mesura o de l'activitat que implica la utilització de l'aigua es considera adequat el redactat a la seva finalitat, sense que sigui necessari especificar que la informació es faciliti sempre que es tracti d'informació de la qual l'obligat en disposi, ja que és una obvietat.

45.Observació 45: La modificació que es realitza en l'article 96 estableix que: *"En aplicació d'aquesta Llei, el Govern ha de promoure l'homogeneïtzació dels criteris aplicats en les tarifes d'abastament en alta, per tal d'ordenar la política de foment per a l'assoliment dels objectius de la planificació hidrològica d'acord amb els principis d'economia, equitat, garantia i neutralitat sobre l'usuari."*

El CTESC recomana que es converteixi en una proposta d'addició a la redacció que ja hi ha actualment.

Si l'esmentada modificació es porta a terme, s'elimina l'equiparació de tributs aspecte fonamental per al Consorci d'Aigües de Tarragona que suporta uns costos tributaris del 37% sobre el total dels seus costos tarifaris, i que actualment es troba en litigi. El Camp de Tarragona té la singularitat que sobre ell recauen més cànon que a la resta del territori (un 37% de cost, contra un 5% per a la resta) i, s'eliminarà l'obligació d'evitar la doble imposició que suporta el Camp de Tarragona.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA**

Pel que fa a l'observació realitzada a la modificació proposada en l'article 96 de l'LM2019, el cert és que permet que tots els consumidors arreu de Catalunya rebin un tracte equitatiu de la Administració i que aquesta pugui ordenar la política de foment amb criteris de garantia, economia i neutralitat. Aquest plantejament general de la qüestió que té incidència en les tarifes d'aigua no pot ser qüestionada, ni poden invocar-se interpretacions o condicions a un dret que tenen tots els consumidors de Catalunya.

El fet que en alguns àmbits el proveïment d'aigua exigeixi prèviament el pagament de figures tributàries, com és el cànon de derivació, i que en altres el cost vingui determinat per instruments de mercat, com poden ser les tarifes de dessalatge, no

és rellevant, mentre el que si és determinant és el cost en alta real del recurs i l'import final que es veu obligat l'usuari a pagar per l'aigua.

I tractant- se l'aigua d'un bé públic imprescindible per a la població i que genera riquesa per al territori, el precepte obliga a l'Administració hidràulica a actuar, dirigint les subvencions previstes amb més intensitat a l'àmbit on es produeix un greuge comparatiu, sigui per manca d'inversió pública o per altres condicions, repartint els fons en funció de les necessitats de quantitat i qualitat del recurs.

El text proposat no necessita més aclariments o puntualitzacions ja que no elimina l'obligació de la Generalitat de compensar al Consorci d'aigües de Tarragona, sinó que reconduïx la relació entre els dos organismes cap el tractament homogeni de la política de foment en el territori, en la qual forçosament s'han de valorar els elements de cost, siguin tributaris o d'una altra naturalesa, així com els altres criteris que puguin ser d'aplicació per tal que tots els ciutadans gaudeixin dels serveis públics de qualitat a un cost determinat de forma homogènia.

46.Observació 46: Pel que fa a l'article 97.1, el CTESC considera que en els convenis hi haurien de constar, entre d'altres, les condicions següents: calendari, horari, nombre d'expedicions i percentatge en relació amb el servei interurbà. Pel que fa al règim de finançament, el CTESC recomana que es facin constar, entre d'altres, les aportacions específiques a satisfer per cada part.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: D'acord amb l'observació feta, es considera oportú modificar el text de la proposta de tal manera que resti redactat de la següent manera:

Article 97

Modificació de la Llei 12/1987 (regulació del transport de viatgers per carretera mitjançant vehicles de motor)

1.S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 30 de la Llei 12/1987, de 28 de maig, de regulació del transport de viatgers per carretera mitjançant vehicles de motor, amb el text següent :

"3. L'administració autonòmica i les entitats locals, quan raons d'interès públic així ho aconsellin, poden subscriure convenis per la coordinació dels transports urbans i els transports interurbans.

*Aquests convenis comporten, amb l'acord de l'entitat local corresponent, la integració de la prestació dels tràfics urbans en el marc d'una concessió de servei regular de transport interurbà, i han d'establir les condicions per la seva realització **relatives al calendari, horari i nombre d'expedicions del servei de transport corresponent, i llur règim de finançament, amb les aportacions específiques a satisfer per cada part.**"*

47. Observació 47: Pel que fa a l'article 97.2, el CTESC considera que cal concretar en quines condicions podran accedir altres persones usuàries als serveis discrecionals consolidats amb reiteració d'itinerari de transport escolar si ja hi ha un servei regular en explotació que cobreix aquest trànsit i que pugui ocasionar una minoració substancial en el trànsit dels serveis regulars.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: D'acord amb aquesta observació, així com les següents 48 i 49, es considera oportú modificar el text de la proposta de tal manera que resti redactat de la següent manera:

"2. S'afegeix l'apartat 4 a l'article 32 de la Llei 12/1987, de 28 de maig, de regulació del transport de viatgers per carretera mitjançant vehicles de motor, amb el text següent:

*"4. El Departament competent en matèria de transports pot autoritzar, en els serveis discrecionals consolidats amb reiteració d'itinerari de transport escolar, l'accés d'altres persones usuàries, quan així resulti necessari per complementar l'oferta de transport públic en zones de demanda baixa. **L'autorització incorporarà mesures de control i seguretat del passatge.***

L'autorització no es podrà atorgar quan existeixi un servei regular en explotació que cobreixi el mateix trànsit o quan es pugui ocasionar una minoració substancial en el trànsit dels serveis regulars afectats. "

48. Observació 48: Pel que fa a l'article 97.2, el CTESC considera que també caldria preveure la reserva de places a serveis regulars existents, d'acord amb l'article 2.1 b. del Decret 161/1996, de 14 de maig, pel qual es regula el servei escolar de transport per tal de facilitar el desplaçament de l'alumnat en l'educació obligatòria.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: Resta contestada amb l'observació anterior.

49. Observació 49: En relació amb l'article 97 el CTESC proposa una nova redacció per a l'article 32.4 de la Llei 12/1987, de regulació del transport de viatgers per carretera mitjançant vehicles a motor: "4. El Departament competent en matèria de transports pot autoritzar l'accés d'altres persones usuàries en els serveis discrecionals consolidats amb reiteració d'itinerari de transport escolar, quan així resulti necessari per complementar l'oferta de transport públic. L'autorització incorporarà mesures de control i seguretat del passatge."

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: Resta contestada amb l'observació 47 anterior.

50. Observació 50: El CTESC constata que la memòria d'avaluació considera que els imports de les sancions establertes a l'article 23 de la Llei 18/2001 no són adequats, però a l'article 102 no es proposa la seva modificació

Consideracions del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació:
NO ACCEPTADA. La memòria d'avaluació conté afirmacions relatives a la inadequació de la quantia de les sancions. Es tracta d'una errada que s'observa en els dos primers punts de l'apartat identificació del problema, punts que caldria eliminar. La proposta no modifica els imports de les sancions ja que es considera que els vigents són correctes. Tot això sens perjudici que amb la modificació proposada es podran sancionar de forma més precisa determinades conductes, que abans acabaven encabint-se en un calaix de sastre com a infraccions lleus. Aquesta millor tipificació comportarà alhora una millor aplicació dels imports de les sancions.

51. Observació 51: “51. El CTESC recomana que en l'article 104.1 la lletra q) passi al final, atès que és la de tancament de l'enumeració”.

Consideracions del Departament de Salut: **ACCEPTADA.** S'accepta la consideració plantejada per ser més adequada.

52. Observació 52: “52. El CTESC recomana que en l'article 104.1 lletra t) s'afegeixi “amb menors presents a l'interior” després de “vehicles privats” ”.

Consideracions del Departament de Salut: **ACCEPTADA.**

S'accepta la recomanació i es dona una nova redacció al precepte i s'addiciona a la prohibició el col·lectiu de les dones embarassades, quedant el precepte redactat de la manera següent:

1.No es pot fumar en:

(...)

t)*Vehicles privats amb menors d'edat o embarassades presents a l'interior.*

La regulació sobre el consum de tabac en vehicles particulars en els quals viatgen menors d'edat o dones embarassades ha estat objecte de recomanació a la trobada internacional del 4t Simposi ICO-OMS sobre el control del tabaquisme, organitzat per l'Institut Català d'Oncologia (ICO) i l'Organització Mundial de la Salut (OMS), i l'ha adoptat alguns països, com França, Regne Unit, Austràlia, Xipre, Sud-Àfrica, i alguns estats d'Estats Units i regions del Canadà, entre d'altres.

Amb aquesta mesura es beneficia a dos col·lectius especialment vulnerables a l'exposició del fum tabac en espais tancats, i s'avança amb les limitacions tendents a augmentar els espais lliures de fum del tabac i a intentar eradicar l'hàbit de fumar, finalitat que persegueix la normativa en matèria de tabac, tal com fa palès el preàmbul de la Llei 42/2010, de 30 de desembre, per la qual es modifica la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del

tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac.

53. Observació 53: El CTESC considera que l'habilitació que preveu l'article 108.1 s'hauria de fer extensiva per comprovar la situació de risc d'exclusió residencial prevista a la Llei 24/2015 de 29 de juliol, de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica.

Consideracions del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies: **NO ACCEPTADA.**

Mitjançant l'article 108 de l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals i financeres es modifica la disposició addicional setena de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, per tal d'ampliar l'abast de les prestacions que actualment empara l'habilitació de les administracions públiques competents en matèria de serveis socials, incorporant totes les prestacions la competència de les quals siguin atribuïdes a les Administracions Públiques competents en matèria de protecció social i que actualment no es troben recollides en la Cartera de Serveis Socials 2010-2011.

Cal tenir en compte que la Llei 24/2015, de 29 de juliol, de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, a l'article 5.10 estableix que, als efectes d'aquesta llei, s'entén que les persones i unitats familiars es troben en situació de risc d'exclusió residencial sempre que tinguin uns ingressos inferiors a 2 vegades l'IRSC, si es tracta de persones que viuen soles, o uns ingressos inferiors a 2,5 vegades l'IRSC, si es tracta d'unitats de convivència, o uns ingressos inferiors a 3 vegades l'IRSC, en cas de persones amb discapacitats o amb gran dependència. En el cas que els ingressos siguin superiors a 1,5 vegades l'IRSC, cal un informe dels serveis socials que acrediti el risc d'exclusió residencial. La competència prevista en aquest article correspon als serveis socials bàsics, que és una Administració pública competent en matèria de protecció social; per tant, l'habilitació per consultar dades prevista a l'article 108 de l'Avantprojecte de Llei ja comprèn el supòsit de comprovació de la situació de risc d'exclusió residencial prevista a la Llei 24/2015, de 29 de juliol.

54. Observació 54. En relació amb l'article 109.6, el CTESC recomana revisar el punt j) que estableix: "j) La prestació de serveis turístics il·legals amb aparença de legalitat."

Consideracions del Departament d'Empresa i Coneixement: **NO ACCEPTADA.**

Un cop analitzat, cal reiterar la justificació que exposa la Memòria de l'Avantprojecte, es considera que la franja en què se situen els trams corresponents a la classificació dels graus lleu, greu i molt greu en que es divideixen les infraccions de la Llei de turisme és significativament amplia.

L'escala del primer tram va d'advertiment a multa pecuniària de 3.001 euros, el segon s'escala amb un marge d'imposició de fins a 56.999 euros i el tercer s'escala amb un marge d'imposició de fins a 539.999 euros. És necessari recollir totes les circumstàncies i els criteris concurrents que es donen en les conductes un cop subsumides als casos particulars per tal de valorar correctament la determinació de les sancions. En les successives Lleis de Mesures Fiscals i Financeres dels anys 2011, 2014, 2015 i 2017 s'han aprovat addicions i modificacions de les infraccions turístiques per adaptar-les als nous casos d'irregularitats, es fa necessari també adaptar les circumstàncies i criteris previstos per a la graduació a les esmentades infraccions incorporades anteriorment.

En concret, el punt j) permet imposar sancions més elevades a les persones infractores que s'emparin, per cometre l'actuació il·lícita, en una aparença de legalitat en la prestació dels serveis turístics.

55. Observació 55: El CTESC proposa la supressió de l'apartat 7 de l'article 109, pel qual es delega mitjançant disposició reglamentària la creació i regulació de modalitats d'allotjament turístic, atès que ja es preveuen en la Llei.

Consideracions del Departament d'Empresa i Coneixement: **NO ACCEPTADA.**

Es considera que l'actual redactat de l'article 39 de la Llei de turisme possibilita crear per reglament noves classificacions de modalitats "d'establiments d'allotjament turístics", però no preveu desenvolupar per reglament noves modalitats "d'allotjaments". En aquest sentit, la necessitat de preveure-ho tal i com exposa la Memòria de l'Avantprojecte.

56. Observació 56: El CTESC recomana eliminar l'article 110.

Consideracions del Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència: **NO ACCEPTADA.**

La proposta inclosa en l'article 110 de l'avantprojecte de llei de mesures regula la creació de fons fiduciaris per a la cooperació al desenvolupament, així com la participació com a aportant a d'altres fons fiduciaris.

La proposta incorpora la definició de fons fiduciari entès com un instrument que té una doble finalitat:

a) D'una banda, situa la Generalitat de Catalunya com a titular de fons, que es nodreixen principalment de les aportacions d'altres administracions públiques que tenen petites partides pressupostàries dedicades a Cooperació al desenvolupament o altres entitats públiques o privades, que uneixen esforços per fer un projecte comú.

b) D'altra banda, regula la participació de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic com a aportadors a Fons fiduciaris existents en matèria de cooperació al desenvolupament.

Aquests fons únicament es poden destinar –i aquesta és la gran bondat del fons- a finançar projectes concrets en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament i l'acció humanitària i d'emergència.

Les activitats que s'acabin finançant amb els diners del fons han d'haver estat prèviament acordades entre aquella entitat que assumeix la titularitat del fons i els aportadors i, per tant, és una decisió presa de comú acord entre totes les parts però sempre amb el límit que aquestes activitats han d'anar referides a projectes específics en l'àmbit del desenvolupament. Per això, l'article s'incardina en la Llei 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament i no en normes de caràcter pressupostari o financer.

És important remarcar que, si bé les entitats que aporten diners al fons poden ser tant actors governamentals com no governamentals, el fons sempre s'administrarà o bé per un organisme multilateral (Nacions Unides, Comissió Europea) o bé per una administració pública. D'aquesta manera, el lideratge sempre està en mans d'aquells que millor coneixen les necessitats en l'àmbit de cooperació i que, a més, tenen controls financers més estrictes i reglamentats.

Un altre aspecte a valorar de forma positiva és la referida als rendiments que es puguin obtenir, com interessos financers no aplicats, romanents, etc. En cas que l'actuació concreta objecte del fons ja hagués finalitzat o es decidís el tancament d'aquest, el romanent de recursos existent al Fons quedaria a disposició de l'administrador del fons perquè es destini exclusivament a incrementar programes de cooperació o acció humanitària de naturalesa anàloga, en sentit similar a allò que contempla l'article 107.9 del Text refós de la Llei de Finances Públiques. Per tant, d'això es dedueix que no hi ha cap tipus de benefici econòmic envers els aportadors o l'administrador dels Fons i es tractaria, en tots els casos, d'ajuts no reemborsables. El fons fiduciari objecte d'aquesta proposta complementa les previsions contingudes en els articles 10.e) i 12.2 de la Llei 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament.

Si bé la creació d'aquests fons en l'àmbit de la Generalitat és innovadora, és important destacar que, per contra, l'existència de fons fiduciaris en l'àmbit de la cooperació al desenvolupament no suposa cap novetat. Així, a títol d'exemple, existeixen fons fiduciaris per canalitzar els fons d'ajut de donants governamentals i no governamentals, administrats per una organització fiduciària com l'ONU, que administra el Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament, PNUD. Altres exemples serien el del Fons Fiduciari de la Unió Europea de resposta a la crisi siriana (Fons Madad) i el Fons (fiduciari) de Cooperació per a Aigua i Sanejament (FCAS), gestionat des de l'AECID. En annex, s'incorporen explicacions més detallades d'ambdós fons.

A la pràctica, els fons fiduciaris canalitzen més del 10% de l'ajut per al desenvolupament proporcionada per tots els estats membres de l'OCDE. El seu nombre s'ha multiplicat en l'última dècada, del que es dedueix la seva eficàcia ja que proporcionen ajuts específics en àmbits concrets.

Finalment, també és important destacar que aquests fons fiduciaris no afecten les activitats que es puguin aprovar dins dels plans anuals de cooperació al desenvolupament. Certament, aquests plans són, d'acord amb la Llei 26/2001, de 31 de desembre, de cooperació al desenvolupament, el principal instrument

programàtic i d'orientació política de què disposa el Govern per desplegar anualment, en accions concretes, els compromisos que fixen els plans directors. Els plans inclouen les actuacions de cooperació al desenvolupament que el Govern decideix assumir i aquestes previsions han de ser incorporades en les dotacions dels pressupostos de la Generalitat de l'any respectiu. Per tant, cap actuació deixarà de dur-se a terme pel fet que –simultàniament- la Generalitat pugui participar en fons fiduciaris. Tot el contrari, serà un instrument més –i de major eficàcia- per a poder dur a terme les actuacions prèviament incorporades en el Pla.

57. Observació 57: En relació amb l'article 116, el CTESC proposa que en la memòria d'avaluació de l'impacte de les disposicions normatives s'inclogui el test de la pime i que quedi redactat de la següent manera:

“3. Els avantprojectes de llei han de contenir una exposició de motius i han d'anar acompanyats amb la documentació següent: b) Una memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades que ha de tenir el contingut que s'estableixi per reglament. Aquesta memòria inclou [...] un informe d'impacte normatiu, en què s'avalua la incidència de les mesures proposades per la norma en termes d'opcions de regulació, de simplificació administrativa i de reducció de càrregues administratives per als ciutadans i les empreses, un test de la pime, en què s'avalua l'impacte normatiu i econòmic en funció de la grandària d'empresa, un informe d'impacte de gènere [...]”

Consideracions: **NO ACCEPTADA.**

Les propostes del CTESC pretenen detallar –amb rang de llei- tots els aspectes sectorials que han de ser objecte d'avaluació prèvia en el procés d'elaboració d'una norma legal o reglamentària. Tanmateix, aquesta lògica incrementa la complexitat del procediment i fa que el procés d'avaluació esdevingui rígid i merament formal. A més, en el cas dels reglaments, aquest grau de detall pot tenir conseqüències judicials rellevants ja que augmenta el risc que els tribunals puguin apreciar que la insuficiència o inexistència d'un determinat informe determina la seva nul·litat.

La regulació del procediment d'elaboració de normes hauria de preveure de forma oberta l'exigència d'analitzar els impactes econòmics, socials o ambientals que en cada cas siguin rellevants. D'aquesta manera permetria donar cabuda a tot tipus d'impactes que es puguin generar, tot aportant flexibilitat sobre el grau de profunditat de l'anàlisi que en cada supòsit correspongui i en funció de l'àmbit material objecte de regulació.

El gran nombre d'impactes sectorials que cal analitzar en el procés d'elaboració d'una iniciativa normativa fa inviable la seva concreció en una norma amb rang legal que, a més, hauria de ser objecte de modificació constant en funció de les necessitats que es vagin incorporant.¹ Per això, la concreció del tipus d'efectes

¹ A tall d'exemple: impacte sobre la família (disposició addicional desena de la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses); impacte sobre infància (art. 5.2 de la

que cal examinar o dels aspectes metodològics s'efectua habitualment en un instrument de *soft law*, com ara, en unes directrius, instruccions o en una guia². En aquest sentit, l'any 2014 l'Àrea de Millora de la Regulació va adoptar sengles Recomanacions sobre la memòria d'avaluació: unes referents a l'esquema de continguts de la memòria d'avaluació³ -on es recull la necessitat d'examinar de forma interrelacionada una sèrie d'impactes l'anàlisi dels quals ha tingut més tradició en aquesta Administració-; i unes altres sobre la identificació dels impactes en la memòria d'avaluació⁴, les quals faciliten una llista d'exemples i preguntes clau sobre possibles repercussions de les normes en els àmbits econòmic, social i ambiental, extrets de les Directrius per a l'avaluació d'impacte normatiu de la Comissió Europea. Així mateix, en el cas concret de l'impacte sobre les pimes, aquest s'analitza de conformitat amb l'Acord de Govern de data 11 de febrer de 2014, pel qual s'aprova el Test de pimes.

En definitiva, les propostes del CTESC desvirtuen el que hauria de ser un memòria d'avaluació: una anàlisi dels impactes que en cada cas són rellevants, a fi de comparar les diverses alternatives possibles. Així, no té cap sentit que s'hagi de fer obligatòriament un Test de pimes en relació amb iniciatives que no incideixen en l'exercici d'activitats econòmiques, com ara, un projecte de reestructuració d'un departament.

Per últim, cal tenir en compte que el Pla de Govern de la XII legislatura ha previst entre les seves actuacions la "Reforma del procediment d'elaboració de normes vigent a l'Administració de la Generalitat, per posar el focus en l'avaluació normativa, fer-lo més participatiu, transparent i àgil". Precisament un dels temes a abordar és la proliferació d'informes que cal realitzar durant la tramitació de les iniciatives⁵ i la confusió que ha generat l'estructuració de la memòria d'avaluació en "informes" –segons preveuen els articles 64.3 de la Llei 26/2010 i 36.3.b de la Llei 13/2008-, ja que frena la implantació d'una autèntica avaluació d'impacte regulatori. Cal, doncs, una reflexió pausada si es vol garantir l'objectiu de qualitat normativa.

Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència); impacte sobre la unitat del mercat (art. 14 de la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia d'unitat del mercat); o la realització d'un test de proporcionalitat en relació amb les professions regulades (Directiva (UE) 2018/958 del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de juny de 2018, relativa al test de proporcionalitat abans d'adoptar noves regulacions de professions).

² Aquest criteri està molt difós en els països més avançats en matèria d'avaluació d'impacte normatiu, i el promouen l'OCDE i la Comissió Europea. També el comparteixen nombrosos experts en aquesta matèria; es pot consultar, per exemple, la compareixença de la catedràtica Montoro efectuada en el Parlament, el 17.3.2010, en el marc de la tramitació de la Llei 26/2010.

³ Recomanacions sobre la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades: esquema de continguts.

⁴ Recomanacions sobre la memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades: identificació dels impactes.

⁵ En el procediment normatiu intervenen una multiplicitat d'òrgans mitjançant l'emissió d'informes. S'han comptabilitzat 79 informes dels quals 33 tenen caràcter preceptiu.

58. **Observació 58:** En relació amb l'article 116, el CTESC considera que la modificació de l'article 36 de la Llei 13/2008 hauria d'incorporar el desenvolupament de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, en relació amb la integració dels objectius d'aquesta norma en les diferents polítiques sectorials de la Generalitat de Catalunya.

Consideracions: **NO ACCEPTADA**, pels motius exposats en l'observació anterior.

59. **Observació 59:** En relació amb l'article 117.1, el CTESC proposa que s'afegeixi un nou apartat a l'article 64.3 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya amb la redacció següent: "x) un test de la pime, en què s'avalua l'impacte normatiu i econòmic en funció de la grandària d'empresa".

Consideracions: **NO ACCEPTADA**, pels motius exposats en l'observació 57.

60. **Observació 60:** En l'apartat 2 de la disposició addicional primera el CTESC recomana afegir que la modificació de la lletra b) és de l'apartat 2 de la disposició final dotzena de la Llei 16/2017.

Consideracions: **ACCEPTADA**. Esmena tècnica

61. **Observació 61:** Pel que fa a l'apartat 6 de la disposició addicional cinquena, el CTESC considera que l'habilitació al Govern per transformar, suprimir, dissoldre, fusionar o desvincular l'Administració de la Generalitat de les entitats afectades pel Pla mitjançant Decret vulnera el principi de reserva de llei. En aquest sentit, considera que una entitat creada per llei només pot ser modificada per una altra llei. El CTESC considera que s'estan sostraint competències al Parlament de Catalunya i que el Pla s'hauria de tramitar amb una llei específica.

Consideracions del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública:
NO ACCEPTADA.

Respecte la necessitat de tramitar el Pla mitjançant una llei específica, és de significar que la planificació d'aquest àmbit no gaudeix d'una reserva material, amb la qual cosa és i necessària tramitar el Pla mitjançant una llei. A més fora contrari als principis a què s'ha fet referència amb ocasió de l'anterior observació. Màxim si es té en compte que tot i no ser jurídicament necessari, ja és la pròpia llei la qui ordena l'elaboració, estableix la metodologia i determina l'òrgan a qui li correspon l'aprovació i determina els paràmetres sota els quals s'ha de dur a terme. Des d'un punt de vista d'eficàcia i eficiència, s'estima a més que elevar a rang legal una Planificació d'aquest àmbit, no és adequat per assolir les finalitats perseguides.

Per tant, no s'observa la necessitat de tramitar una llei específica per la seva tramitació.

Quant a l'observació relativa a la deslegalització, és de significar que jurídicament no hi ha obstacle a deslegalitzar les mesures d'aquest àmbit incloses al Pla i s'estima que és una mesura que afavoreix les finalitats perseguides ja que, donada la complexitat d'aquests procediments de dissolució, desvinculació, i/o modificació estructural, si és manté el rang legal és molt possible que després d'un llarg procediment no s'acabin fent efectives.

Aquesta és una praxi llarga i comunament utilitzada tant per les CCAA's com per l'estat i que, en aquest àmbit compta amb un precedent immediat respecte d'aquesta mateixa situació. En efecte, la disposició addicional cinquena de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, ja preveia l'aprovació d'un pla de racionalització i simplificació del sector públic, i en el seu apartat 4 disposa:

“En el cas de les entitats de dret públic, es faculta el Govern perquè, per mitjà d'un decret, pugui suprimir o fusionar les entitats afectades per aquest pla.”

Per tant, aquesta tècnica fou emprada sense taxa de legalitat en la referida Llei i respecte de les entitats de totes les naturaleses jurídiques que es creen per Llei o amb autorització legal i que engloba el terme “entitats de dret públic” (entitats autònomes administratives, entitats autònomes de caràcter industrial, comercial o financer i entitats de dret públic sotmeses a l'ordenament jurídic privat), i en l'actual Llei es vol mantenir aquesta agilització alhora de dur a terme les propostes de modificacions estructurals del sector públic que s'aprovin en el Pla de simplificació. En aquest sentit, no han variat les circumstàncies amb les quals es va elaborar la norma esmentada.

62. Observació 62: El CTESC recomana la supressió de la disposició addicional sisena i que es mantingui la reserva de llei de l'article 45.3 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'Educació, àmpliament consensuada.

Consideracions del Departament d'Educació: **NO ACCEPTADA.** D'acord amb l'article 44 i amb l'article 74 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'Educació, tots els centres públics de titularitat de la Generalitat es creen per Acord del Govern, en el marc de la programació educativa que correspon aprovar al Departament d'Educació.

Per tant, per coherència jurídica, la proposta inclosa a l'Avantprojecte de llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, en relació amb la integració a la xarxa de centres educatius de titularitat de la Generalitat, determina el mateix procediment atès que es tracta de crear un centre públic i, per tant, ha de ser mitjançant Acord del Govern, sens perjudici de concretar que aquest Acord del Govern caldrà que tingui les especificitats pròpies del fet que, excepcionalment, el centre no és de nova creació sinó que ja existeix i canvia de titularitat.

En segon lloc, en relació amb la llibertat que es considera atribuïda al Govern per adoptar els futurs Acords del Govern, escau posar de manifest que l'apartat primer de la disposició addicional sisena concreta que la integració només és d'aplicació a centres que:

-Estan actualment creats o autoritzats, que imparteixen ensenyaments compresos en el sistema educatiu i que estan inscrits en el registre de centres que gestiona el Departament d'Educació i, per tant, són centres que compleixen amb els requisits de l'article 13 i de l'article 14 de la Llei orgànica 8/1985, del 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, pel que fa a la inscripció registral i als requisits mínims de titulació acadèmica del professorat, relació numèrica alumne professor, instal·lacions docents i nombre de llocs escolars, així com amb el règim d'autorització de centres de l'article 23 de la mateixa Llei orgànica.

-Satisfan necessitats d'escolarització de conformitat amb la programació de l'oferta educativa que, al seu torn ha de donar compliment a l'article 44 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol.

Per tant, l'acord del Govern corresponent, pel que fa a la possible integració a la xarxa de centres de titularitat de la Generalitat, només es podrà produir en el marc de la legalitat vigent i, en qualsevol cas, per tal de donar compliment al model educatiu d'interès públic que s'estableix a l'article 42 de la Llei d'educació, d'acord amb l'article 21 de l'Estatut.

63. Observació 63: El CTESC proposa l'eliminació de la disposició transitòria primera d'acord amb la proposta d'eliminació de l'article 2.4

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA.**

Pel que fa al suggeriment d'eliminació de la disposició transitòria primera, relativa a l'assoliment gradual del coeficient 0,5 sobre el tipus de gravamen general aplicable als usos ramaders d'aigua, inclosos en l'annex I de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, atès que la modificació a 0 d'aquest coeficient no s'ha considerat oportú ni adequat a allò previst a la Directiva 60/2000/CE, no es pot considerar tampoc la supressió de la disposició transitòria, que facilita l'adequació de la fiscalitat d'aquests usuaris al règim general aplicable a la resta d'activitats.

64. Observació 64: En relació amb la disposició transitòria novena, el CTESC recomana ampliar el termini per adequar les fiances dipositades d'un màxim de 6 mesos a un termini màxim de 15 mesos

Consideracions del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda:
NO ACCEPTADA. L'interès públic exigeix que el termini es mantingui en sis mesos i no s'ampliï als 15 mesos.

65. Observació 65: El CTESC recomana que es revisi la disposició final segona per a una millor coordinació amb la disposició final vuitena.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: **NO ACCEPTADA.**
Es considera que cal mantenir la disposició final segona en els mateixos termes, atès que es pretén que la regulació en vigor ja sigui la proposada encara que no comenci a aplicar-se fins a l'exercici 2020. El motiu de que els preceptes entrin en vigor amb l'aprovació de la Llei, malgrat les obligacions establertes no s'exigeixin fins el 2020, es que en l'exercici 2020 es liquida el darrer període de l'exercici 2019 i, per tant, es considera necessari que les entitats subministradores preparin la documentació a què fan referència aquests nous preceptes durant el 2019, a fi que pugui ésser aplicable a partir de gener de 2020, és a dir que les subministradores ja presentin la documentació de conformitat amb la nova regulació.

66. Observació 66: En relació amb la disposició final vuitena el CTESC considera que s'ha d'eliminar el text: "..., llevat de la modificació de la Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies, que entra en vigor l'1 de setembre de 2019."

Consideracions del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies: **NO ACCEPTADA**

No s'accepta la observació. La data d'entrada en vigor de la modificació de la Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies hauria de ser l'1 de setembre de 2019, data en què la nova prestació hauria de ser efectiva, ja que és quan s'esgota la vigència de la darrera convocatòria publicada de l'ajut per naixement, adopció, tutela o acolliment. Així mateix, l'1 de setembre de 2019 es preveu que estigui operativa la tramitació de la nova prestació de dret subjectiu sotmesa a nivell d'ingressos de la unitat familiar.

Quants als Vots Particulars:

Respecte al Vot particular FEPIME

En quant al vot particular, en relació amb la supressió de part de l'article 2.8 que modifica l'article 73.10 del TRLMAC, en quant a l'obligació dels contribuents d'aportar garantia per al pagament de l'exacció, perquè implica una despesa que pot repercutir en l'activitat de les indústries i l'Administració ja té mitjans per perseguir el cobrament dels possibles deutes.

Consideracions del Departament de Territori i Sostenibilitat: No es considera oportuna la seva acceptació.

El cost de les actuacions a realitzar, que és el repercutible als usuaris de les infraestructures creades ad hoc per tractar problemes concrets d'abastament o sanejament generats per subjectes limitats, és raó suficient perquè, com en altres supòsits, l'Administració asseguri el cobrament mitjançant l'exigència de garantia, davant el perjudici que la manca de pagament pot suposar per a la hisenda pública, i, per tant, per a l'interès general. En aquest sentit, sí que l'Administració disposa de mitjans vinculats a la via d'apressament per al cobrament dels deutes, però tot i així, en molts procediments s'exigeix un plus de garantia per cobrir casos d'impossibilitat de realització del seu crèdit, com és el cas de les suspensions d'executivitat, els ajornaments o els fraccionaments de pagament, etc.

Respecte als vots particulars de Foment del Treball i Fepime, en què proposen la supressió de l'apartat tercer i quart de l'article 109, atès que s'elimina la definició d'agent de viatges i expressament s'indica que l'activitat de mediació en serveis turístics no requerirà cap requisit turístic per accedir-hi i exclou aquest col·lectiu del Registre de Turisme de Catalunya.

Consideracions del Departament d'Empresa i Coneixement: No es considera oportuna la seva acceptació, per dues raons:

En primer lloc, els arguments exposats en la Memòria general de l'Avantprojecte identifiquen la necessitat d'abordar la qüestió i justifiquen la necessitat de les modificacions, a continuació es reiteren:

a) Pel que fa a la modificació de l'article 53, es redefineix el seu redactat, atès que les obligacions per iniciar l'activitat d'organitzar o comercialitzar viatges combinats o altres serveis turístics es troba definida i regulada en els articles 252-11 i 252-12 del Codi de Consum de Catalunya. Les empreses que intermedien en viatges (agències de viatges, agències de transport, companyies aèries, ...) i en allotjament (centrals de reserva, plataformes digitals, organitzadors de congressos, OPC's) o en altres serveis turístics no requereixen complir cap requisit turístic propi per accedir o exercir l'activitat de mediació a Catalunya, les obligacions turístiques a què les sotmet la Llei s'estableixen en tant que intermedien en serveis turístics.

b) Pel que correspon a la modificació de l'apartat 3 de l'article 73, en concordança amb la supressió de l'apartat 67.1.k) i amb el vigent contingut 67.1 j) es clarifica que únicament s'inscriuen d'ofici en el Registre de Turisme de Catalunya les empreses turístiques d'allotjament i els guies de turisme habilitats. Es suprimeix la inscripció al Registre de Turisme de Catalunya de les declaracions responsables de les persones que disposin de la garantia regulada en els articles 252-11 i 252-12 del Codi de Consum de Catalunya, atès que la normativa que estableix les obligacions que han de complir és el Codi de Consum i les competències per vetllar pel seu compliment corresponen

a l'Agència Catalana del Consum. En desaparèixer l'autorització turística i en no ser competents pel control de les garanties al consumidor, ha desaparegut la finalitat pública de la inscripció i publicitat en el Registre de Turisme de Catalunya.

La Llei 5/2017, de 28 de març, va introduir modificacions en la Llei de turisme, que van suposar la fi a les carregues fins aleshores imposades per l'exercici de l'activitat de les agències de viatge, aquestes empreses van deixar de tenir qualsevol obligació davant l'administració turística. L'atribució al Registre de Turisme de Catalunya de la inscripció de les declaracions responsables de les persones que disposin de la garantia regulada en els articles 252-11 i 252-1º2 del Codi de Consum de Catalunya, porta a una situació d'inseguretat jurídica i confusió pel sector obligat a complir la norma. Aquesta confusió ha generat una recomanació del Síndic de Greuges de Catalunya al Departament d'Empresa i Coneixement sobre la necessitat d'introduir modificacions normatives per evitar la inseguretat jurídica en l'aplicació de la Llei. Genera confusió atribuir al Registre de Turisme de Catalunya la inscripció de les declaracions responsables de les persones que disposin de la garantia regulada en els articles 252-11 i 252-1º2 del Codi de Consum de Catalunya, crea disfuncions dins el propi Departament d'Empresa i Coneixement que duen a una situació d'inseguretat jurídica pel sector obligat a complir la norma.

Mantenir l'actual redacció indueix a confusió als consumidors, ja que les agències de viatge estan liberalitzades en la normativa turística, per contra la proposta de modificació introdueix seguretat jurídica i coherència.

En segon terme, un cop feta aquesta consideració inicial, seguidament s'amplien els motius pels quals no s'està d'acord en suprimir la modificació.

En un principi l'administració turística controlava pràcticament tots els aspectes de les agències de viatges i els seus establiments. L'obligatorietat d'obtenir una llicència administrativa turística, l'exigència d'un director titulat, el registre de les marques i rètols, el control del capital i l'objecte social, la limitació del nombre d'establiments, la garantia econòmica en funció del nombre de sucursals, l'exigència d'una pòlissa de responsabilitat civil, etc... eren algunes de les exigències turístiques que havien de complir aquells que volien exercir l'activitat.

Els agents de viatges, tant en la seva forma personal o empresarial requerien, per iniciar les seves activitats, les quals tenien reservades en exclusiva, una autorització prèvia turística que sol·licitaven elles mateixes. Aquesta autorització es materialitzava en la inscripció obligatòria en un Registre turístic i en l'assignació d'un número o codi alfanumèric, que era alhora comprovant de la inscripció i representació de l'autorització. Aquest Codi s'havia d'exhibir en els seus establiments i documentació com a demostració de l'autorització esmentada. En no requerir-se actualment autorització (ni cap altre requisit turístic) per iniciar o exercir l'activitat, no es requereix conseqüentment la presentació de cap documentació turística ni, lògicament no es necessari

exhibir cap Codi que representi una autorització inexistent o una inscripció innecessària.

La Directiva de Serveis en el Mercat interior, que s'aplica plenament a les agències de viatges, impedeix expressament a l'Administració Turística la seva autorització. L'obligació de presentació d'una declaració responsable i la inscripció obligatòria en un registre és considerada per la Unió Europea una autorització. A la mateixa Directiva de Serveis es preveu però, que es puguin mantenir unes barreres o controls sobre una activitat de serveis, excepcions que estiguin degudament justificades per raons taxades en norma amb rang de llei, o que existeixi una altra directiva específica que ho permeti. I és el cas que aquesta Directiva específica existeix. És la Directiva UE 2015/2302, relativa als viatges combinats i als serveis de viatge vinculats, que té per objecte aconseguir un elevat nivell de protecció dels consumidors i harmonitzar les normes relatives als contractes entre viatges i empresaris, en el cas que es realitzin viatges combinats i serveis de viatge vinculats.

Aquesta no és una Directiva turística sinó de protecció dels consumidors, i permet a l'Administració de Consum controlar i vigilar les garanties i la informació que els intermediaris en viatges proporcionen al viatgers inclús abans de signar cap contracte.

Veiem doncs que no existeix autorització turística, que, d'acord amb la Directiva de Serveis no s'exigeix cap requisit a les empreses ni de forma ni de fons, i que únicament subsisteixen uns requisits sobre garanties i obligacions contractuals imposats per normativa europea de protecció dels consumidors, per aplicar la qual no és competent l'Administració turística de la Generalitat. Aquesta és la raó que la concreció i el desenvolupament de la citada Directiva s'hagi portat a terme a través de la normativa de consum catalana (Codi de Consum).

Aquesta modificació vol posar punt final a aquesta adaptació de la normativa turística a les exigències europees i acabar amb les redaccions poc clares de la norma, que a cops es produeixen quan es volen consensuar legítimes visions contraposades. Per aquesta raó, com hem dit en l'anterior punt i recollint les recomanacions del Síndic de Greuges sobre una qüestió plantejada per l'Associació Catalana de Agències de Viatges (ACAVE), es proposa la dita modificació.

Pel que fa a la suposada desvinculació de la normativa de turisme de les agències de viatges s'ha de manifestar que no s'entén per desvinculació el fet d'eliminar barreres o traves als empresaris que vulguin actuar a Catalunya. El fet d'eliminar autoritzacions encobertes turístiques, que per cert, es segueixen mantenint sense cap justificació en d'altres zones de l'Estat Espanyol, es considera que hauria de ser percebut pel sector dels viatges com una actuació positiva i que pot atraure a Catalunya noves iniciatives empresarials. Es tracta d'una reubicació competencial, dins el propi Departament, del control de la disposició de la garantia econòmica que la normativa de protecció dels consumidors europea els hi demana així com de vigilància de la informació que ha de rebre el consumidor. El principi d'eficàcia administrativa fa que aquella Administració que desplega i desenvolupa una norma, perquè és competent, sigui la que controli i vigili allò a que la norma obliga.

Pel que fa als greus perjudicis pels consumidors, la recent transposició espanyola de la nova Directiva de viatges combinats, en el Reial Decret-Llei de 23/2018, de 21 de desembre, de transposició de directives en matèria de marques, transport ferroviari i viatges combinats i serveis de viatge vinculats, la protecció dels consumidors és reforça pel fet d'oferir més informació precontractual i mecanismes de defensa davant incompliments. La implementació de la nova Directiva a Catalunya, així com la seva incorporació en el propi Codi de Consum català, ha comptat amb el suport de les principals associacions de consumidors.

Considera Foment del treball i Fepime que "l'eliminació de la inscripció obligatòria en el Registre de Turisme de Catalunya dels agents de viatges que disposen de garantia causarà greus perjudicis als consumidors, doncs no s'estableix cap mecanisme alternatiu de control de la garantia d'insolvència i pot perjudicar els consumidors, els quals no podran disposar de cap mecanisme per comprovar de manera fidedigna si un empresari disposa o no de la preceptiva garantia per a la comercialització i organització de viatges combinats".

Es considera que el nou sistema que exigeix la Directiva, així com la seva transposició en el Reial Decret-Llei de 23/2018 i en el Codi de Consum de Catalunya, protegeix millor els consumidors que l'anterior. L'antic es basava en una autorització a una empresa per a vendre viatges en exclusiva, l'atorgament d'un número-licència i l'obligació d'exhibir aquest número. A la pràctica el consumidor sabia que aquella agència havia estat autoritzada i que en el moment de l'autorització va acreditar tenir una garantia, però tampoc tenia la certesa que, malgrat exhibir un número de registre a la porta, la garantia estès en aquell moment vigent. Tots coneixem casos de fallides d'agències de viatges amb el seu número de registre i en els quals els consumidors no van poder accedir a la garantia per diverses raons, entre d'altres haver-la anul·lat al dia següent a l'autorització. Una cosa era l'autorització i assignació de número, i altra diferent que la garantia estigués realment vigent i disponible. El nou sistema d'acreditació de la garantia obliga a l'empresa, abans que el viatger resti obligat per qualsevol contracte, a proporcionar-li per mitjà dels models de formularis publicats en el DOCE i en el Reial Decret-Llei de 23/2018, moltíssima informació, que ha de formar part del propi contracte de viatge. En concret hi figura informació sobre la garantia, que cobreix, amb quina entitat d'assegurances està subscrita, dades de contacte de la mateixa i també, si s'escau nom de l'autoritat competent per controlar la tinença de la mateixa i les seves dades de contacte. Realment creiem que les autoritats de Consum, amb aquesta Directiva han aconseguit que el viatger pugui tenir en temps real informació sobre si aquella persona que comercialitza el viatge té o no vigent en aquell moment (abans de contractar-lo) la garantia, i que li cobreix la mateixa d'una manera molt més eficaç que per la simple exhibició d'un número o codi de llicència a la porta de l'establiment o a la plana web.

També considerem que és positiva l'existència d'un lloc on es pugui consultar quines persones tenen la garantia. La Directiva també preveuen aquest extrem, i per això diu, tant en el seu article 18, que els Estats han de tenir un llistat

d'accés públic consultable per tota la Unió Europea, d'organitzadors que compleixen les seves obligacions de protecció front de la insolvència.

La transposició de la Directiva realitzada per l'Administració de Consum estatal, el Reial Decret-Llei de 23/2018, de 21 de desembre, de transposició de directives en matèria de marques, transport ferroviari i viatges combinats i serveis de viatge vinculats, també preveu que les administracions autonòmiques competents pel control de la garantia (a Catalunya l'ACC) remetin els llistats del complidors catalans al punt de contacte central estatal.

Veiem doncs que el fet que existeixi un llistat públic que per motius de competència, no ha de ser el Registre de Turisme actualitzat per l'Administració que ha de controlar el compliment dels drets del consumidor previstos a la Directiva, té una previsió legal.

Considerem que no hi ha perjudicis als interessos que manifesta Foment del treball i Fepime per les empreses del sector, en la proposta de modificació adoptada a Catalunya, sinó una garantia i defensa dels drets dels consumidors.

IV. Al·legacions presentades per l'Associació Catalana d'agències de Viatges Especialitzades (ACAVE)

En data 17 de gener de 2019, han tingut entrada les al·legacions presentades per l'entitat ACAVE, que s'adjunten a aquest document com a Annex 1, les quals han estat valorades per la Direcció General de Turisme en una nota de 21 de gener de 2019, en la què es proposa que no s'accepti la sol·licitud d'ACAVE d'eliminar les modificacions dels articles 53 i 73 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de Turisme de Catalunya establertes en l'article 109 de Avantprojecte de Llei de mesures Fiscals i Financeres 2019. Aquesta nota s'incorpora com a Annex 2.

Per l'exposat, en l'esmentada Nota, no s'accepten les al·legacions d'ACAVE.

V. Esmenes tècniques

En la data de presentació al CTESC de l'avantprojecte, els representants de l'Administració de la Generalitat van manifestar que podrien introduir-se millores tècniques a l'avantprojecte.

En aquest sentit, indicar que aquestes millores s'han produït en la nova versió del text de l'Avantprojecte, en el Preàmbul, per una errada en relació al capítol I del títol I de la part tercera, on havia de figurar en relació a les particularitats procedimentals dels expedients disciplinaris, un nou termini de resolució d'aquests expedients de vuit mesos en lloc de dotze mesos. A l'article 23, per un error tipogràfic en l'enumeració dels apartats 7,8, i 9. En l'enumeració dels apartats 9 i 10 de l'actual article 86, per un error tipogràfic. I per últim, a la redacció de l'actual article 113, apartat 1, per fer més entenedora i clara la seva redacció, ja que la infracció consisteix en realitzar l'activitat del joc sense haver satisfet la taxa administrativa o l'impost que la grava.

VI. Observacions de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades

L'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha emès informe preceptiu en relació a la proposta amb núm. M-263 a incloure en l'Avantprojecte de Llei de mesures fiscals, financeres, administratives, i del sector públic per al 2019, ja que pel seu contingut, està subjecte a allò que estableix l'article 5 m) de Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. A tals efectes s'incorporen els dos informes emesos respecte a aquesta proposta, de dates 31 d'octubre de 2018 i 27 de novembre de 2018.

En la darrera proposta d'aquella mesura M-263 s'han introduït aquelles observacions formulades en els fonaments jurídics dels informes de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i han estat valorades positivament per l'Autoritat en el darrer informe.

VII. Observacions de l'Institut Català de les Dones

D'acord amb el que disposa l'article 3.g) de la Llei 11/1989, de 10 de juliol, de creació de l'Institut Català de la Dona, en relació amb l'art. 36.3.b de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern i l'article 64.3.d de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, es va sol·licitar el 24 de gener de 2019 informe d'impacte de gènere.

Barcelona,

Albert Castellanos Maduell
Secretari general

A LA VICEPRESIDÈNCIA I CONSELLERIA D'ECONOMIA I HISENDA
Ref. Projecte de Llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector
públic per l'any 2019

El Sr. Martí Sarrate Laplana, amb D.N.I. 36.952.215-R, en qualitat de President de l'Associació Catalana d'Agències de Viatges Especialitzades (ACAVE), amb domicili a Barcelona, Av. Príncep d'Astúries 54, 5ª planta,

EXPOSEN

Que havent tingut coneixement de l'Avantprojecte de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic per l'any 2019, per la present es formulen en temps i forma les següents

AL·LEGACIONS

PRIMERA.- A l'article 109 de l'esmentat Avantprojecte es preveu la modificació de l'article 53 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de Turisme de Catalunya, de tal manera que s'elimina la definició d'agent de viatges i expressament s'indica que l'activitat de mediació en serveis turístics no requerirà cap requisit turístic per accedir-hi.

Des de l'ACAVE ens oposem frontalment a la modificació de l'esmentat article 53 de la Llei de Turisme, en base als següents fonaments:

1. La modificació proposada, té per únic objecte eliminar la definició d'agent de viatges de la normativa turística. No obstant, els agents de viatges són empreses turístiques, reconegudes com a tals en les diferents normatives estatals i europees. A tal efecte és consideren agències de viatges les persones físiques o jurídiques que es dediquen a la comercialització i/o venda de viatges combinats i a la mediació en altres serveis turístics.
2. Amb la modificació que es proposa, es considerarien només empreses turístiques aquelles que es dediquen a la mediació en serveis turístics, excloent a aquelles agències de viatges que es dediquen a l'organització i/o comercialització de viatges combinats, essent aquesta una de les principals tasques de les agències de viatges.

3. Desconeixem els motius pels quals el Govern vol eliminar la categoria i la definició dels agents de viatges de la normativa turística, quan ja d'acord amb la darrera modificació de la Llei de Turisme de Catalunya, que es va realitzar al 2017, ja es va realitzar una liberalització total de l'activitat d'agent de viatges, establint-se que era una activitat de "lliure prestació sotmesa només a la normativa turística que els hi fos aplicable i a la normativa sectorial.". Cal destacar que, entre aquesta altra normativa sectorial que els hi és d'aplicació, es troba el Codi de Consum de Catalunya, el qual regula la garantia d'insolvència en l'organització i comercialització de viatges combinats i serveis de viatge vinculats, garantia obligatòria d'acord amb la Directiva 2015/2302, de 25 de novembre de 2015, així com el Real Decreto Legislativo 1/2007 que transposa aquesta mateixa Directiva.
4. No obstant, ara la intenció del Govern de Catalunya és donar un pas més enllà i eliminar la figura de l'agent de viatges com empreses de mediació turística de la normativa turística, per regular de manera genèrica a l'activitat de mediació en serveis turístics, indicant que és una activitat de lliure prestació, que només ha de complir amb les obligacions establertes a la Llei de Turisme de Catalunya i en el seu desenvolupament reglamentari.

És a dir, la modificació proposada no defineix que es considera "activitat de mediació en serveis turístics", no obstant considerem que aquesta regulació no contempla als agents de viatges, entesos com les persones que es dediquen a l'organització i/o comercialització de viatges combinats, doncs la modificació proposada no preveu que les persones que es dediquen a la mediació en serveis turístics com són els viatges combinats o els serveis de viatge vinculats, hagin de donar compliment al que estableix la Directiva 2015/2302, de 25 de novembre de 2015 en matèria de viatges combinats i serveis de viatge vinculats.

Per tant la modificació que es proposa no té cap sentit ni cap justificació, doncs els agents de viatges, són les persones que es dediquen de manera professional a l'organització i/o comercialització de viatges combinats i altres serveis turístics, desenvolupant una activitat internacionalment reconeguda com a turística, motiu pel qual ens oposem totalment a la proposta de modificació realitzada.

5. Així mateix el fet d'eliminar la definició d'agent de viatges de la normativa autonòmica catalana, pot comportar greus perjudicis als agents de viatges de Catalunya, ja que tenim altres normatives que es remeten expressament a la figura de l'agent de viatges, com és el conveni col·lectiu estatal d'agències de viatges, la pròpia normativa IATA o la normativa fiscal. Totes aquestes normatives es refereixen als agents de viatges i el fet de que a Catalunya no és defineixi que es considera com a tal, pot comportar greus perjudicis en la seva aplicació.

Per tots aquests motius sol·licitem que es mantingui la definició dels agents de viatges i l'article 53 de la Llei de Turisme en els termes actualment vigents.

El fet d'eliminar la regulació jurídica de tal figura implicaria greus perjudicis pels consumidors, així com pels agents de viatge ja establerts a Catalunya, segons hem exposat degudament als apartats anteriors.

Així mateix tal com hem exposat no existeix cap motiu que impedeixi que les persones que es dediquin a la comercialització i/o organització de viatges combinats es denominin agents de viatges i estiguin reconegudes com empreses turístiques per la normativa turística catalana. Tal com ja hem indicat es tracta d'una activitat liberalitzada, a la qual hi pot accedir qualsevol persona física o jurídica que doni compliment a la garantia establerta a la Directiva de Viatges Combinats, regulada a Catalunya al Codi de Consum.

SEGONA.- Així mateix, a l'esmentat article 109 de l'Avantprojecte de Llei es preveu la modificació de l'article 73 de la Llei de Turisme, per tal d'indicar-hi que únicament s'hauran de registrar les empreses turístiques d'allotjament i els guies habilitats, excloent d'aquest registre obligatori als agents de viatges que disposin de la garantia per la organització i/o comercialització de viatges combinats.

Des de l'ACAVE ens oposem frontalment a tal modificació.

El fet de que s'elimini la inscripció obligatòria en el Registre de Turisme de Catalunya als agents de viatges que disposen de garantia causarà greus perjudicis als consumidors, doncs no s'estableix cap mecanisme alternatiu de control de la garantia d'insolvència.

Si aquesta proposta de canvi arriba a materialitzar-se a banda de perjudicar a les empreses que disposen de garantia de viatges combinats, generarà greus perjudicis pels consumidors, els quals no podran disposar de cap mecanisme per a comprovar de manera fidedigna si un empresari disposa o no de la preceptiva garantia per a la comercialització i organització de viatges combinats. Aquesta situació suposarà un greu risc pels consumidors, els quals corren el risc de contractar viatges combinats amb persones que no disposin de les garanties establertes legalment.

Com a Associació que representem els interessos de les agències de viatges no podem entendre els interessos que pugui tenir el Govern de la Generalitat de Catalunya de desvincular-se dels agents de viatges, doncs aquests han estat, són i seran sempre empreses turístiques, reconegudes així internacionalment.

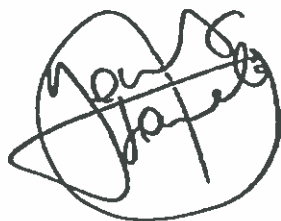
Per una altra banda, considerem que l'únic motiu pel qual el Govern de la Generalitat de Catalunya proposa aquesta modificació és per eludir la seva obligació de control de les persones inscrites en el Registre de Turisme de Catalunya.

Sens dubte aquesta falta de voluntat de controlar per part del Govern de Catalunya suposarà greus perjudicis per les empreses catalanes que estiguin desenvolupant la seva activitat donant compliment a tots els requisits legals, mentre que d'altres ho faran amb la total impunitat sense disposar de les garanties establertes legalment. Aquesta situació acabarà perjudicant també als consumidors que contractaran les seves vacances amb persones que no disposaran de les garanties establertes legalment posant en perill els seus estalvis.

En cap cas la falta de recursos de l'Administració Pública pot ser utilitzada en detriment dels drets dels administrats, tal i com es produeix amb aquesta proposta de modificació.

Per tot l'anterior sol·licitem que s'elimini de l'avantprojecte la proposta de modificació de l'article 73 de la Llei de Turisme.

A Barcelona, a 14 de gener de 2019

Martí Sarrate
President

**NOTA REFERENT A LA VALORACIÓ DE LES AL·LEGACIONS PRESENTADES PER
L'ASSOCIACIÓ CATALANA D'AGENCIES DE VIATGES ESPECIALITZADES (ACAVE) A
AVANTPROJECTE DE LLEI DE MESURES FISCALS I FINANCERES 2019**

El 14-1-2019, ACAVE presenta al·legacions amb relació a l'article 109 de l'esmentat Avantprojecte s'oposa a la modificacions dels articles 53 i 73 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de Turisme de Catalunya perquè s'elimina la referència als agents de viatges i perquè s'exclou l'obligació de que aquets empresaris es registrin al Registre de Turisme de Catalunya.

Considera no justificades les modificacions, així com que impliquen greus perjudicis pels consumidors i pels agents de viatges i en conseqüència, sol·licita s'eliminïn ambdues modificacions.

En relació a les al·legacions esmentades en l'encapçalament considerem que:

PRIMER) Ens arguments exposats en la Memòria general de l'Avantprojecte identifiquen la necessitat d'abordar la qüestió i justifiquen la necessitat de les modificacions, a continuació els reiterem:

1. Pel que fa a la modificació de l'article 53, es redefineix el seu redactat, atès que les obligacions per iniciar l'activitat d'organitzar o comercialitzar viatges combinats o altres serveis turístics es troba definida i regulada en els articles 252-11 i 252-12 del Codi de Consum de Catalunya. Les empreses que intermedien en viatges (agencies de viatges, agencies de transport, companyies aèries, ...) i en allotjament (centrals de reserva, plataformes digitals, organitzadors de congressos, OPC's) o en altres serveis turístics no requereixen complir cap requisit turístic propi per accedir o exercir l'activitat de mediació a Catalunya, les obligacions turístiques a què les sotmet la Llei s'estableixen en tant que intermedien en serveis turístics.

2. Pel que correspon a la modificació de l'apartat 3 de l'article 73, en concordança amb la supressió de l'apartat 67.1.k) i amb el vigent contingut 67.1 j) es clarifica que únicament s'inscriuen d'ofici en el Registre de Turisme de Catalunya les empreses turístiques d'allotjament i els guies de turisme habilitats. Es suprimeix la inscripció al Registre de Turisme de Catalunya de les declaracions responsables de les persones que disposin de la garantia regulada en els articles 252-11 i 252-12 del Codi de Consum de Catalunya, atès que la normativa que estableix les obligacions que han de complir és el Codi de Consum i les competències per vetllar pel seu compliment corresponen a l'Agència Catalana del Consum. En desaparèixer l'autorització turística i en no ser competents pel control de les garanties al consumidor, ha desaparegut la finalitat pública de la inscripció i publicitat en el Registre de Turisme de Catalunya.

La Llei 5/2017, de 28 de març, va introduir modificacions en la Llei de turisme, que van suposar la fi a les carregues fins aleshores imposades per l'exercici de l'activitat de les agències de viatge, aquestes empreses van deixar de tenir qualsevol obligació davant l'administració turística. L'atribució al Registre de Turisme de Catalunya de la inscripció de les declaracions responsables de les persones que disposin de la garantia regulada en els articles 252-11 i 252-1º2 del Codi de Consum de Catalunya, porta a una situació d'inseguretat jurídica i confusió pel sector obligat a complir la norma. Aquesta confusió ha generat una recomanació del Síndic de Greuges de Catalunya al Departament d'Empresa i Coneixement sobre la necessitat d'introduir modificacions normatives per evitar la inseguretat jurídica en l'aplicació de la Llei.

Genera confusió atribuir al Registre de Turisme de Catalunya la inscripció de les declaracions responsables de les persones que disposin de la garantia regulada en els articles 252-11 i 252-1º2 del Codi de Consum de Catalunya, crea disfuncions dins el propi Departament d'Empresa i Coneixement que duen a una situació d'inseguretat jurídica pel sector obligat a complir la norma.

Mantenir l'actual redacció indueix a confusió als consumidors, ja que les agències de viatge estan liberalitzades en la normativa turística, per contra la proposta de modificació introdueix seguretat jurídica i coherència.

SEGON) Un cop feta aquesta consideració inicial, seguidament ampliïm els motius pels quals no estem d'acord amb les valoracions d'ACAVE.

En un principi l'administració turística controlava pràcticament tots els aspectes de les agències de viatges i els seus establiments. L'obligatorietat d'obtenir una llicència administrativa turística, l'exigència d'un director titulat, el registre de les marques i rètols, el control del capital i l'objecte social, la limitació del nombre d'establiments, la garantia econòmica en funció del nombre de sucursals, l'exigència d'una pòlissa de responsabilitat civil, etc... eren algunes de les exigències turístiques que havien de complir aquells que volien exercir l'activitat.

Els agents de viatges, tant en la seva forma personal o empresarial requerien, per iniciar les seves activitats, les quals tenien reservades en exclusiva, una autorització prèvia turística que sol·licitaven elles mateixes. Aquesta autorització es materialitzava en la inscripció obligatòria en un Registre turístic i en l'assignació d'un número o codi alfanumèric, que era alhora comprovant de la inscripció i representació de l'autorització. Aquest Codi s'havia d'exhibir en els seus establiments i documentació com a demostració de l'autorització esmentada. En no requerir-se actualment autorització (ni cap altre requisit turístic) per iniciar o exercir l'activitat, no es requereix conseqüentment la presentació de cap documentació turística ni, lògicament no es necessari exhibir cap Codi que representi una autorització inexistente o una inscripció innecessària.

La Directiva de Serveis en el Mercat interior, que s'aplica plenament a les agències de viatges, impedeix expressament a l'Administració Turística la seva autorització. L'obligació de presentació d'una declaració responsable i la inscripció obligatòria en un registre és considerada per la Unió Europea una autorització. A la mateixa Directiva de Serveis es preveu però, que es puguin mantenir unes barreres o controls sobre una activitat de serveis, excepcions que estiguin degudament justificades per raons taxades en norma amb rang de llei, o que existeixi una altra directiva específica que ho permeti. I es el cas que aquesta Directiva específica existeix. És la Directiva UE 2015/2302, relativa als viatges combinats i als serveis de viatge vinculats, que té per objecte aconseguir un elevat nivell de protecció dels consumidors i harmonitzar les normes relatives als contractes entre viatges i empresaris, en el cas que es realitzin viatges combinats i serveis de viatge vinculats. Aquesta no és una Directiva turística sinó de protecció dels consumidors, i permet a l'Administració de Consum controlar i vigilar les garanties i la informació que els intermediaris en viatges proporcionen al viatgers inclús abans de signar cap contracte.

Veiem doncs que no existeix autorització turística, que, d'acord amb la Directiva de Serveis no s'exigeix cap requisit a les empreses ni de forma ni de fons, i que únicament subsisteixen uns requisits sobre garanties i obligacions contractuals imposats per normativa europea de protecció dels consumidors, per aplicar la qual no és competent l'Administració turística de la Generalitat. Aquesta és la raó que la concreció i el desenvolupament de la citada Directiva s'hagi portat a terme a través de la normativa de consum catalana (Codi de Consum).

Aquesta modificació vol posar punt final a aquesta adaptació de la normativa turística a les exigències europees i acabar amb les redaccions poc clares de la norma, que a cops es produeixen quan es volen consensuar legítimes visions contraposades. Per aquesta raó, com hem dit en l'anterior punt i recollint les recomanacions del Síndic de Greuges sobre una qüestió plantejada per la pròpia ACAVE, es proposa la dita modificació.

Pel que fa a la suposada desvinculació de la normativa de turisme de les agències de viatges hem de manifestar que no entenem per desvinculació el fet d'eliminar barreres o través als empresaris que vulguin actuar a Catalunya. El fet d'eliminar autoritzacions encobertes turístiques, que per cert, es segueixen mantenint sense cap justificació en d'altres zones de l'Estat Espanyol, creiem que hauria de ser percebut pel sector dels viatges com una actuació positiva i que pot atraure a Catalunya noves iniciatives empresarials.

Es tracta d'una reubicació competencial, dins el propi Departament, del control de la disposició de la garantia econòmica que la normativa de protecció dels consumidors europea els hi demana així com de vigilància de la informació que ha de rebre el consumidor. El principi d'eficàcia administrativa fa que aquella Administració que desplega i desenvolupa una norma, perquè és competent, sigui la que controli i vigili allò a que la norma obliga.

Pel que fa als possibles perjudicis pels consumidors, la recent transposició espanyola de la nova Directiva de viatges combinats, en el Reial Decret-Llei de 23/2018, de 21 de desembre, de transposició de directives en matèria de marques, transport ferroviari i viatges combinats i serveis de viatge vinculats, la protecció dels consumidors és reforça pel fet d'oferir més informació precontractual i mecanismes de defensa davant incompliments. La implementació de la nova Directiva a Catalunya, així com la seva incorporació en el propi Codi de Consum català, ha comptat amb el suport de les principals associacions de consumidors.

Considera ACAVE que “si aquesta proposta de canvi arriba a materialitzar-se a banda de perjudicar a les empreses que disposen de garantia de viatges combinats, generarà greus perjudicis pels consumidors, els quals no podran disposar de cap mecanisme per a comprovar de manera fidedigna si un empresari disposa o no de la preceptiva garantia per a la comercialització i organització de viatges combinats. Aquesta situació suposarà un greu risc pels consumidors, els quals corren el risc de contractar viatges combinats amb persones que no disposin de les garanties establertes legalment”

Pensem que el nou sistema que exigeix la Directiva, així com la seva transposició en el Reial Decret-Llei de 23/2018 i en el Codi de Consum de Catalunya, protegeix millor els consumidors que l'anterior. L'antic es basava en una autorització a una empresa per a vendre viatges en exclusiva, l'atorgament d'un número-licència i l'obligació d'exhibir aquest número. A la pràctica el consumidor sabia que aquella agència havia estat autoritzada i que en el moment de l'autorització va acreditar tenir una garantia, però tampoc tenia la certesa que, malgrat exhibir un número de registre a la porta, la garantia estès en aquell moment vigent. Tots coneixem casos de fallides d'agències de viatges amb el seu número de registre i en els quals els consumidors no van poder accedir a la garantia per diverses raons, entre d'altres haver-la anul·lat al dia següent a l'autorització. Una cosa era l'autorització i assignació de número, i altra diferent que la garantia estigués realment vigent i disponible. El nou sistema d'acreditació de la garantia obliga a l'empresa, abans que el viatger resti obligat per qualsevol contracte, a proporcionar-li per mitjà dels models de formularis publicats en el DOCE i en el Reial Decret-Llei de 23/2018, moltíssima informació, que ha de formar part del propi contracte de viatge. En concret hi figura informació sobre la garantia, que cobreix, amb quina entitat d'assegurances està subscripta, dades de contacte de la mateixa i també, si s'escau nom de l'autoritat competent per controlar la tinença de la mateixa i les seves dades de contacte. Realment creiem que les autoritats de Consum, amb aquesta Directiva han aconseguit que el viatger pugui tenir en temps real informació sobre si aquella persona que comercialitza el viatge té o no vigent en aquell moment (abans de contractar-lo) la garantia, i que li cobreix la mateixa d'una manera molt més eficaç que per la simple exhibició d'un número o codi de llicència a la porta de l'establiment o a la plana web.

També considerem que és positiva l'existència d'un lloc on es pugui consultar quines persones tenen la garantia. La Directiva també preveuen aquest extrem, i per això diu, tant en el seu article 18, que els Estats han de tenir un llistat d'accés públic consultable per tota

la Unió Europea, d'organitzadors que compleixen les seves obligacions de protecció front de la insolvència.

La transposició de la Directiva realitzada per l'Administració de Consum estatal, el Reial Decret-Llei de 23/2018, de 21 de desembre, de transposició de directives en matèria de marques, transport ferroviari i viatges combinats i serveis de viatge vinculats, també preveu que les administracions autonòmiques competents pel control de la garantia (a Catalunya l'ACC) remetin els llistats del complidors catalans al punt de contacte central estatal.

Veiem doncs que el fet que existeixi un llistat públic que per motius de competència, no ha de ser el Registre de Turisme actualitzat per l'Administració que ha de controlar el compliment dels drets del consumidor previstos a la Directiva, té una previsió legal.

Considerem que no hi ha perjudicis als interessos que manifesta ACAVE per les empreses del sector, en la proposta de modificació adoptada a Catalunya, sinó una garantia i defensa dels drets dels consumidors.

Sobre que el fet que eliminar la definició d'agent de viatges de la 13/2002 de turisme de Catalunya, pot comportar greus perjudicis als agents de viatges per la remissió a aquest col·lectiu que en fan altres normatives, com són el conveni col·lectiu estatal d'agències de viatges, les condicions d'IATA i la normativa fiscal.

Val a dir que simplement es tracta d'una manifestació, sense cap concreció que exigiria el seu anàlisi, alhora hem de manifestar que les possibles remissions d'altres normatives o organismes públics o privats a la denominació "agent de viatges" no tindrien cap relació ni directa, ni indirectament amb les competències en matèria de turisme de la Generalitat de Catalunya.

CONCLUSIÓ:

Per l'exposat, proposem que no s'accepti la sol·licitud d'ACAVE d'eliminar les modificacions dels articles 53 i 73 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de Turisme de Catalunya establertes en l'article 109 de Avantprojecte de Llei de mesures Fiscals i Financeres 2019.

Signat digitalment per CPISR-1 C Anna

Maria Martínez Ribas

Data: 2019.01.21 09:13:37 +01'00'

Subdirectora General d'Ordenació i Inspecció Turística.